

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

Att skapa ringar på vattnet

En kvalitativ intervjustudie om att praktiskt arbeta med barns rättigheter i Kambodja

Ida Böhm och Matilda Stendahl
Förskolläroprogrammet

Examensarbete: 15 hp
Kurs: LÖXA1G
Nivå: Grundnivå
Termin/år: VT/2015
Handledare: Kristina Bartley
Examinator: Agneta Simeonsdotter Svensson
Kod: VT15-2920-016-LÖXA1G

Nyckelord: Kambodja, Barns rättigheter, Frivilligorganisation, Barnsyn

Abstract

Syftet med denna studie är att se hur frivilligorganisationen *Voice of the Children's* arbete fungerar, hur de arbetar med att vara barnens röst i det Kambodjanska samhället. Vidare vill studien få syn på hur det praktiska arbetet kring barns rättigheter går till samt hur de når ut till föräldrar och andra vuxna i barns närhet. I studien ställs följande tre frågor:

1. Hur arbetar organisationen med att utveckla föräldrasamverkan med utgångspunkt i barns rättigheter?
2. Vad finns det för svårigheter med organisationens arbete och hur hanteras dessa?
3. Vad finns det för variationer i uppfattningar om synen på barn?

Arbetet är en kvalitativ studie som tar sin vetenskapsteoretiska ansats i hermeneutiken och dess synsätt att se på forskningsintervjuer. I studien har fem respondenter deltagit, fyra av intervjuerna spelades in via ljudinspelning. Alla intervjuer antecknades under samtalets gång. Respondenternas svar har sedan transkriberats, analyserats och kategoriserats. Dessutom har två verksamhetsberättelser samt projektets föräldramanual använts och analyserats.

I resultatet har sedan de formulerade forskningsfrågorna till viss del besvarats utifrån tre huvudteman; *Lärande i praktiken*, *svårigheter* och *barnsyn i förändring*. I resultatet framträder hur projektet arbetar samt vilka metoder de använder. Vidare visar resultatet på faktorer som försvårar att arbeta som internationell organisation i Kambodja, samt ytterligare faktorer vilka medför svårigheter för projektet. Till sist skildras en barnsyn som håller på att förändras, samt projektets perspektiv på vad en god barnsyn innebär.

Studien är ytterst relevant för förskolläraernas yrkesroll. Då den belyser barns rättigheter och ger konkreta och långsiktiga förslag på hur samtalet med barnens föräldrar kan se ut. Detta för att ge föräldrar en större förståelse för barns rättigheter och barndom.

Förord

Att få besöka VOTC's projekt i Kambodja har varit oerhört intressant. Det har varit många intryck och det har varit svårt att fördjupa sig i endast en liten del av allt vi fått uppleva. Att få se en liten del av barnens Kambodja har varit spännande. Vi anser att denna studie ger oss ett bredare perspektiv och större förståelse för kulturella skillnader och förslag på hur dessa kan överbryggas gällande barns rättigheter och förutsättningar. Vilket är av stor relevans för oss i vår framtida yrkesroll.

Vi vill tacka VOTC som visat oss sitt fantastiska arbete, att de ställt upp på våra intervjuer och delat med sig av sina upplevelser. Fortsättningsvis vill vi även tacka ansvarig på VOTC som anordnade studiebesök och såg till att vi fick se så mycket av deras arbete.

Avslutningsvis vill vi rikta ett varmt tack till vår handledare Kristina Bartley som inspirerat oss och gett oss fantastisk vägledning under hela arbetets gång.

Ida Böhm och Matilda Stendahl
2015-05-25

Innehållsförteckning

1	Inledning	3
1.1	Syfte och frågeställningar	3
1.2	Definition av begrepp	3
1.3	Avgränsningar.....	4
1.4	Uppsatsens disposition.....	4
2	Tidigare forskning.....	5
2.1	Barns situation i Kambodja.....	5
2.2	Barns rättigheter.....	6
2.2.1	Artikel två.....	7
2.2.2	Artikel tre	7
2.2.3	Artikel sex	7
2.2.4	Artikel tolv	8
2.2.5	Artikel fem	8
2.3	Barnsyn	8
2.3.1	Barns perspektiv	9
2.3.2	Barn som objekt och aktör	9
2.3.3	Barnsyn i Sverige utifrån förskolans läroplan.....	10
2.4	Vikten av föräldrastöd	10
3	Teoretisk anknytning	11
3.1	Barndomssociologin	11
3.2	Anknytningsteorin	12
4	Metod.....	14
4.1	Vetenskapsteoretisk ansats	14
4.2	Kvalitativ metod	14
4.3	Urval	15
4.4	Genomförande	17
4.5	Reliabilitet, validitet och generaliserbarhet	17
4.6	Etiska överväganden.....	18
4.7	Bearbetning och analys av material.....	19
4.8	Egen förståelse	19
5	Resultat.....	21
5.1	”Voice of the children” i Kambodja	21
5.2	Lärande i praktiken	21

5.2.1	Möta kulturen	21
5.2.2	Att vara barnens ombud	22
5.2.3	Långsiktigt arbete.....	22
5.2.4	”Huvud, hjärta, händer” – metoder för lärande.....	22
5.2.5	Vikten av en trygg bas.....	24
5.3	Svårigheter	25
5.3.1	Fattigdom	25
5.3.2	”Cut and paste”	25
5.3.3	Kulturella problem	26
5.3.4	Hur hanteras dessa?.....	26
5.4	Barnsyn i förändring	28
5.4.1	Barn som arbetskraft	28
5.4.2	Barn som en börda	28
5.4.3	Barn som en investering i framtiden	29
5.4.4	Barn som en person.....	29
5.4.5	Barn som medmänniskor.....	29
6	Diskussion	33
6.1	Metoddiskussion	33
6.2	Resultatdiskussion	33
6.2.1	Föräldrasamverkan.....	34
6.2.2	Svårigheter	34
6.2.3	Olika barnsyn	35
6.2.4	Sammanfattning resultatdiskussion.....	36
6.3	Slutdiskussion	36
6.3.1	Studiens didaktiska relevans	36
6.3.2	Vad är en korrekt barnsyn?	37
6.4	Fortsatt forskning.....	37
7	Referenslista.....	39
8	Bilaga 1	41
9	Bilaga 2	42

1 Inledning

Barns rättigheter tillsammans med föräldrars påverkan och inverkan ligger till grund för vårt arbete. Att få åka till Kambodja och se projektet *Voice of the Children's (VOTC)* arbete gav både hopp och inspiration för hur samverkan med föräldrar möjligen kan fungera. Projektets mål är att utbilda föräldrar i barns rättigheter och med detta få föräldrar och andra vuxna i barns närhet att stå upp för barn i deras närhet som på olika vis far illa. Projektet ligger många mil bort och i ett helt annat land som på många sätt är annorlunda jämfört med vårt svenska samhälle. Trots det fanns slående många likheter i projektets grundtankar och de värdegrunder vi som pedagoger studerar i arbetet med barn. Eftersom att vi båda arbetar och har erfarenhet av att arbeta på mångkulturella förskolor, kändes det relevant att få se en barnsyn som skiljer sig från vår västerländska.

Att få följa med VOTC och besöka deras olika projekt och få intervjua personer som deltagit i projektet har gett oss en inblick i deras arbete och gett oss förståelse för en annan barnsyn. Denna nyvunna förståelse är viktig för oss i arbetet med barn vars föräldrar som har vuxit upp i en annan kultur och under andra villkor. Andreas Raneke (2013) redovisar *Statistiska Centralbyråns* siffror över barn med utländsk bakgrund i Sverige. I artikeln menar han att cirka 28 % av svenska barn i åldrarna 1-5 år har en eller två utrikesfödda föräldrar. Barn som på något vis har koppling till en annan kultur än den svenska utgör alltså en relativt stor del av de barn som växer upp i Sverige. Det är viktigt för oss, i vår framtida yrkesroll, att ha förståelse för detta samt för den kulturkrock som kan uppstå. Vi anser att vi, genom detta arbete, får en bättre sådan kunskap vilket gör att arbetet är av stor relevans för oss som förskollärare. Emfasen i arbetet är således att få syn på hur VOTC arbetar med att förbättra barns värde och villkor för utveckling, främst genom utbildning av vuxna i barns närhet. Dessutom får vi genom projektet se en barnsyn som tillsammans med organisationen håller på att förändras.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att se hur en frivilligorganisation i Kambodja arbetar med att utbilda vuxna som finns i barns närhet. Organisationens utbildning fokuserar på att undervisa vuxna om barns rättigheter och hur de kan se varje barns värde samt att föra barns talan. För att få svar på vårt syfte arbetar vi utifrån följande frågeställningar:

1. Hur arbetar organisationen med att utveckla föräldrasamverkan med utgångspunkt i barns rättigheter?
2. Vad finns det för svårigheter med organisationens arbete och hur hanteras dessa?
3. Vad finns det för variationer i uppfattningar om synen på barn?

1.2 Definition av begrepp

I följande avsnitt presenteras och definieras dessa tre följande begrepp: *barns rättigheter*, *omgivande miljö* samt *frivilligorganisation (NGO)*.

I FN's barnkonvention återfinns rättigheter som påverkar barns levnadsvillkor. De länder som antagit konventionen har en förpliktelse att implementera dessa (NE, 2015). Kambodja är ett av 193 länder som erkänt barnkonventionen och med detta barns grundläggande rättigheter (Svenska FN-förbundet, 2015).

Fortsättningsvis används uttrycket *den omgivande miljön* vilket i texten specifikt innebär de vuxna som befinner sig i barns närhet och för deras talan. I projektet syftar dessa främst till förskollärare, pastorer och föräldrar.

NGO, eller non governmental organization, är frivilliga organisationer som inte är statliga. Det kan vara enskilda organisationer så som opinionsgrupper, fackliga organisationer och frivilligorganisationer (NE, 2015). När vi i arbetet använder begreppet frivilligorganisation avser vi ICC (International Cambodia Cooperation) och i detta fall underorganisationen VOTC (Voice of the children).

1.3 Avgränsningar

De avgränsningar vi har gjort är flera. Till en början har vi valt att fokusera på ett land, Kambodja, och därefter till huvudstaden Phnom Penh med omnejd. I Phnom Penh har vi utgått ifrån ett projekt som in sin tur utgår ifrån en större frivilligorganisation. Projektet inriktar sig på barns rättigheter och livsvillkor och i synnerhet på att lära ut dessa till föräldrar och andra vuxna, till exempel förskollärare, i barns närhet. Vi har endast intervjuat och observerat personer som har tagit del i projektet.

1.4 Uppsatsens disposition

I det inledande kapitlet redogör vi för vad arbetet kommer att innehålla men främst presenteras syftet och de frågeställningar som arbetet ska besvara. Några centrala begrepp definieras och vi skriver fram vilka avgränsningar som gjorts. I kapitel 2 redogör vi för barns situation i Kambodja, här beskrivs problemområden samt risker som finns med att växa upp i Kambodja. Vidare följer en beskrivning av de fyra grundprinciperna i FN's barnkonvention (UNICEF, 2011) samt en redogörelse av Kambodjas agerande för att uppfylla dessa konventioner. Avslutningsvis utgår vi ifrån Eva Johanssons (2010) beskrivning av barnsyn och olika sätt att se och bemöta barn. Barns perspektiv skildras samt den svenska barnsynen med utgångspunkt i de nationella styrdokumentet. I kapitel 3 framförs två perspektiv. Den första är William A. Corsaro's barndomspsykologi, och fortsättningsvis beskrivs John Bowlby's anknytningsteori. Dessa perspektiv berör såväl barn och barndom som synen på barn och vikten av en närvarande förälder. I kapitel 4 tar vi upp metod och här redogörs att arbetet är en kvalitativ studie med intervju- och innehållsanalys. Vidare presenteras intervjupersonernas svar samt utdrag från dokument vi analyserat i resultatet. I kapitel 5 presenterar vi studiens resultat som är indelade efter tre huvudteman: "lärande i praktiken", "svårigheter" och "barnsyn i förändring". I kapitel 6 följer vi en metoddiskussion följt av en resultatdiskussion där fokus ligger på att ännu mer ingående besvara studiens frågeställningar. Slutligen diskuteras studiens didaktiska relevans samt vad en "korrekt" barnsyn innefattar.

2 Tidigare forskning

2.1 Barns situation i Kambodja

Voice of the Children arbetar för att förbättra barns situation i Kambodja. I arbetet analyseras VOTC's projekt och tillvägagångssätt. För att förstå projektet, behövs en förförståelse för de svårigheter som det innebär att vara barn i Kambodja. Att förstå vilka behov som finns är enligt oss viktigt för att sedan förstå varför projektet behövs och hur det fungerar.

Swedish Council Mission (2010) beskriver Kambodja som ett sargat land. Ett land som fortfarande återhämtar sig ifrån den sociala och fysiska infrastruktur som totalt förstörts på grund av de röda khmerernas styre på 70-talet. Kambodja har fått en betydligt ökad ekonomisk tillväxt, dock har denna tillväxt gynnat ett fåtal familjer i de större städerna. Vidare menar SCM (2010) att Kambodja är ett av världens fattigaste länder, där 26 % av befolkningen lever på \$1.25 per dag. Den nuvarande situationen för barn i Kambodja är fortfarande mycket sårbar. Att vara barn innebär att befinna sig i en riskzon för fattigdom, dålig hälsa, låg utbildning, analfabetism, misshandel, försummelse och sexuell exploatering.

Vidare lider ungefär 75 % av den vuxna befolkningen av psykiska och emotionella problem, en av de stora efterdyningarna av röda khmerernas styre. Många vuxna lider av post-traumatisk stress. SCM (2010) menar att studier visar att denna traumatiserade generation kan överföra sina emotionella problem till sina barn. SCM (2010) beskriver att dessa föräldrar har svårt att uppfostra sina barn då de själva fortfarande kämpar för att överleva och de finns då inte till för att stötta sina barn. SCM (2010) menar även att det är att förenkla situationen genom att säga att fattigdom är den bidragande orsaken till barns situation i det Kambodjanska samhället. Barn står bland de lägsta i hierarkin. Även den traditionella kulturen, religion och miljön påverkar synen på barn. Barn är varken respekterade eller högt värderade i den Kambodjanska kulturen, vilket är en av de bidragande orsakerna till att barn blir illa behandlade.

Barns och kvinnors ställning i samhället är på väg att förbättras, dock motarbetas detta av de sociala normer som råder. SCM (2010) menar att dessa sociala normer hindrar barnen och kvinnorna från att känna sig säkra i sitt samhälle. Vidare är ett stort problem att våld inom hemmet anses vara en normal familjeangelägenhet och inte ett socialt problem. Detta hindrar barn att söka hjälp när det behövs. Sammanfattningsvis menar SCM (2010) att Kambodja är ett farligt land för barn att leva i.

I Kambodja finns en särskild institution vars uppgift är att se till att barnkonventionen efterlevs. Det är enligt kambodjansk lag olagligt att aga barn i skolan, trots detta förekommer det i skolans miljö. Kring barnaga i hemmet finns inga restriktioner. Vidare minskar barndödligheten för barn under fem års ålder. Dock är denna siffra relativt hög i jämförelse med andra länder. Vidare är ett stort problem i Kambodja barnarbete. Ungefär 775 000 barn i åldrarna 5-17 år är på något vis ekonomiskt aktiva, vilket motsvarar 19 % av alla barn i landet. Även sexhandeln och handel med barn är ett stort problem. Barn på landsbygden förflyttas till de större städerna där de säljs till prostitution eller arbetskraft. I landets huvudstad, Phnom Penh, beräknas det finnas ungefär 20 000 gatubarn. Dessa är extra utsatta för att bli exploaterade för den pågående människohandeln (Regeringskansliet, 2013, s. 16-17).

I UNICEF's (2011) *Case study report* om Kambodja beskrivs situationen för barn i de tidiga åldrarna. Fortfarande finns det stora risker med att vara barn i detta land, dock har barns

förutsättningar förbättras på många plan de senaste åren (s. ix). Vidare visar studier att organisationer och allmänna policyer som arbetar med att utveckla och fokusera på att stötta barns tidiga utveckling, bidrar till att skapa betydelsefulla förutsättningar för barn senare i livet. Exempelvis skulle detta stötta barns kommunikativa och kognitiva utveckling, deras hälsa och självförsörjning. I agendan för "The World Fit for Children" prioriteras barns tidiga utveckling, detta delvis på grund av de studier som visat på vikten av barns tidiga utveckling. Samtliga nationer måste främja barns fysiska, psykiska, spirituella, sociala, emotionella, kognitiva och kulturella utveckling (UNICEF, 2011, s. 1).

Trots att barns rättigheter och förutsättningar på många sätt förbättras under senare år i Kambodja, finns det fortfarande områden som behöver förbättras. Enligt UNICEF (2011) finns det primära områden som fortfarande behöver förbättras. Exempelvis behöver barns undernäring och hämmade tillväxt minska. Barnen skall få möjlighet till större kognitiv stimulans samt stöd för utveckling genom förskola, detta för att de ska komma till skolan redo för att lära sig (s. 2).

Tillsammans med RGC (Royal Government of Cambodia) har UNICEF tagit fram mål för att förbättra förutsättningarna kring barns tidiga lärande i Kambodja. Det första av dessa tre huvudpunkter är: stöttning kring policies relaterade till barns tidiga lärande. Vidare vill man expandera förskoleverksamheten och de tjänster som finns i lärandet av föräldraskap samt en stärkande roll för att skydda tjänster som främjar barns tidiga utveckling (UNICEF, 2011, s. 3).

2.2 Barns rättigheter

VOTC's projekt grundar sig i och bygger på arbetet kring barns rättigheter. Därför är barnkonventionen relevant för vår studie eftersom den berör barns rättigheter. Utifrån barnkonventionens artiklar och FN-kommitténs utlåtande kring barns situation i Kambodja blir detta ett komplement till projektets synsätt på barns rättigheter. Detta ger arbetet en bättre grund och förståelse för den rådande situationen i Kambodja.

FN's barnkonvention innehåller förordningar om barns rättigheter. Alla länder som skrivit under konventionen är enligt internationellt juridiskt avtal bundna till att följa konventionens artiklar. I konventionen finns fyra grundprinciper, dessa utgörs av artikel 2, 3, 6 och 12 (UNICEF Sverige, 2009, s. 5). Barnkonventionen beskrivs som ett underlag där de länder som väljer att acceptera konventionen förbinder sig att respektera och förändra landets system för att sätta barnens bästa i fokus. Vidare beskriver NE (2015) FN konventionens övervakningsorgan, vilken kontrollerar att konventionen efterföljs i medlemsländerna. Detta organ kallas för, *Kommittén för barns rättigheter* (Nationalencyklopedin, 2015).

Utöver de fyra grundprinciperna (UNICEF Sverige, 2009, s.5) beskrivs även artikel fem. Artikeln berör familjeorienterad omvårdnad. Vilket är relevant då studien framförallt berör föräldrars beteende och inflytande över sina barn. Samtliga artiklar som nämns ovan, beskrivs i detta kapitel. Vissa av artiklarna är dock inte fullständigt citerade. Detta då vi medvetet valt att ta med enbart de stycken som är av relevans för vår studie.

I FN:s rapport (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) beskrivs barns situation i Kambodja, utifrån barnkonventionen och därmed barns rättigheter. I texten som följer nedan sätts observationer från FN:s övervakningsorgan, Kommittén för barns rättigheter, i relation till barnkonventionens fyra grundprinciper (UNICEF, 2009). I FN's observationer beskrivs de

bristande områden angående barns rättigheter som är i behov av förbättring samt ges konkreta förslag av kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) om hur dessa kan förbättras.

2.2.1 Artikel två

"Konventionsstaterna skall respektera och tillförsäkra varje barn inom deras jurisdiktion de rättigheter som anges i denna konvention utan åtskillnad av något slag, oavsett barnets eller dess föräldrars eller vårdnadshavares ras, hudfärg, kön, språk, religion, politiska eller annan åskådning, nationella, etniska eller sociala ursprung, egendom, handikapp, börd eller ställning i övrigt." (UNICEF, 2009, s. 14).

I rapporten (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) uttrycker kommittén, utifrån artikel 2, en viss oro för de ökade ojämlikheterna för barn som växer upp i Kambodja. Barn från de nordöstra och sydvästra provinserna har inte samma tillgång till exempelvis utbildning och välfärd. Vidare menar kommittén att de stereotypa könsrollerna fortfarande lever kvar. I landets statliga skolor undervisas och legitimeras fortfarande den traditionella synen på kvinnor. Vilket inte går i linje med barnkonventionens andra artikel. Utifrån detta yrkar kommittén att staten regelbundet bör utvärdera och arbeta för att motverka diskriminering och ojämlikheter som berör barn med sämre förutsättningar. Staten bör framförallt arbeta med att stoppa diskriminering av flickor (s. 6-7).

2.2.2 Artikel tre

"1. Vid alla åtgärder som rör barn, vare sig de vidtas av offentliga eller privata sociala välfärdsinstitutioner, domstolar, administrativa myndigheter eller lagstiftande organ, skall barnets bästa komma i främsta rummet.

2. Konventionsstaterna åtar sig att tillförsäkra barnet sådant skydd och sådan omvårdnad som behövs för dess välfärd, med hänsyn tagen till de rättigheter och skyldigheter som tillkommer dess föräldrar, vårdnadshavare eller andra personer som har lagligt ansvar för barnet, och skall för detta ändamål vidta alla lämpliga lagstiftnings- och administrativa åtgärder." (UNICEF, 2009, s. 14).

Med utgångspunkt i tredje artikeln, betonar kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) de framsteg som gjorts för att införliva denna princip i de nationella bestämmelserna som handlar om att sätta barns bästa i främsta rummet. Dock riktar kommittén viss kritik mot staten, då de inte har konkret information om huruvida de skall gå tillväga för att prioritera barnens bästa i statliga program och policier. Fortsättningsvis menar kommittén att staten behöver styrka sina insatser för att se till barnens bästa och integrera detta i all administrativ och juridisk verksamhet (s. 7).

2.2.3 Artikel sex

"1. Konventionsstaterna erkänner att varje barn har en inneboende rätt till livet.

2. Konventionsstaterna skall till det yttersta av sin förmåga säkerställa barnets överlevnad och utveckling." (UNICEF, 2009, s. 15).

Enligt kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) är drunkningsolyckor den främsta dödsorsaken bland barn, följt av trafikolyckor. Dessa olyckor är även den vanligaste orsaken till funktionsnedsättning bland barn i Kambodja. Vidare uttrycker kommittén oro kring det faktum att utbildning i kunskap om minor kraftigt minskat, trots att barn blir dödade och skadade av dessa minor. Kommittén understryker vikten av att vidta åtgärder för att reducera antalet drunknings- och trafikolyckor i landet. Fortsättningsvis menar kommittén att staten

genom att organisera kampanjer för lärare, föräldrar och barn, behöver öka den allmänna kunskapen kring innebörden av säkerhet (s. 7).

2.2.4 Artikel tolv

"1. Konventionsstaterna skall tillförsäkra det barn som är i stånd att bilda egna åsikter rätten att fritt uttrycka dessa i alla frågor som rör barnet, varvid barnets åsikter skall tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad.

2. För detta ändamål skall barnet särskilt beredas möjlighet att höras, antingen direkt eller genom företrädare eller ett lämpligt organ och på ett sätt som är förenligt med den nationella lagstiftningens procedurregler, i alla domstols- och administrativa förfaranden som rör barnet." (UNICEF, 2009, s. 18).

Kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) anser att statens traditionella syn, begränsar barnens rätt att uttrycka sina åsikter och rätt att bestämma i frågor som berör dem. Vidare menar kommittén att det finns en avsaknad av policy och stöttning för att främja barns delaktighet. Kommittén betonar i rapporten att staten är skyldiga att se till så att barns rättigheter blir hörda. Fortsättningsvis menar kommittén att landet aktivt behöver arbeta med att förändra den negativa attityden gentemot barn (s. 7).

2.2.5 Artikel fem

"Konventionsstaterna skall respektera det ansvar och de rättigheter och skyldigheter som tillkommer föräldrar eller där så är tillämpligt, medlemmar av den utvidgade familjen eller gemenskapen enligt lokal sedvänja, vårdnadshavare eller andra personer som har lagligt ansvar för barnet, att på ett sätt som står i överensstämmelse med den fortlöpande utvecklingen av barnets förmåga ge lämplig ledning och råd då barnet utövar de rättigheter som erkänns i denna konvention" (UNICEF, 2009, s. 15).

Den Kambodjanska staten fokuserar på en familjeorienterad omvårdnad, genom ett program som riktar sig till landets fattigare befolkning. Dock menar kommittén att det finns ett oroande stort antal barn som upplever att de får bristande omsorg och uppmärksamhet. Vidare önskar kommittén att staten får ett bättre fungerade samarbete och stärker den vägledning som redan finns att få angående föräldrarollen. Samt utveckla möjligheter kring föräldrautbildning och att föräldrar får träning kring barns tidiga utveckling (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011, s. 9).

2.3 Barnsyn

Då barnsynen är det centrala inom VOTC's arbete anser vi att det är av vikt att diskutera kring olika sätt att se på barn. Eva Johansson (2011) beskriver bland annat tre olika perspektiv att se barn utifrån (s.60). Med hjälp av dessa kan vi analysera och diskutera det arbete VOTC för samt diskutera varför barn bör ses och bemötas på ett visst sätt eller inte. Dessutom är det betydelsefullt för vår framtida yrkesroll hur barnsynen ser ut i Sverige och det blir då relevant att utgå ifrån den svenska förskolans läroplan.

Johansson (2011) beskriver således begreppet barnsyn som något som handlar om på vilket sätt vuxna möter, tolkar och förhåller sig till barn. Den syn vi har på barn handlar i grunden om en människosyn samt respekt för individen. Vidare poängterar Johansson (2011) en grundtanke inom en bra barnsyn och det är att se barnet som en person. Vilket i sin tur är likvärdigt med att se barnet som en medmänniska. Denna tanke har sin grund i att varje barn är unikt med sina egna erfarenheter och livsberättelse. Att se barn som medmänniskor är att se att varje barn har samma behov som en själv och att varje barn har en förmåga att agera utifrån egna intentioner. Dessutom har varje barn har ett behov av, precis som alla människor,

att bli bemött kärleksfullt samt att bli förstådd av sin omgivning (s. 58). Johansson (2011) diskuterar huruvida det är möjligt att närma sig barns perspektiv och menar att vuxna alltid är begränsade att fullt ut förstå barns perspektiv. Författaren hävdar att det är våra personliga perspektiv och förmodanden som avgör hur vi förstår andra (s. 59).

Johansson (2011) beskriver därefter tre teman vilka barnsyn kan delas upp i. Temana benämns som följer: ”barn är medmänniskor”, ”vuxna vet bättre” och ”barn är irrationella”. Inom den första synen där barn ses som medmänniskor är fokus på att se varje barn som en person. Varje person har egna och specifika behov, färdigheter och önskemål. Inom denna barnsyn utgår den vuxne ifrån barns erfarenheter och strävar efter att ge barnet kontroll. Det ligger även stor vikt vid att, som vuxen, försöka förstå, ta hänsyn till och få insikt i allt barn vill, tänker och upplever (s. 60-61).

Inom barnsynen där vuxna vet bättre utgår den vuxne ifrån sitt synsätt och inte barnens. Det tillämpas ett så kallat ”ovanifrånperspektiv” och ofta agerar den vuxna över barnets huvud. Den sista barnsynen handlar om att barn ses som irrationella och helt utan intentioner och planer för sitt agerande. Barn ses inte heller som kapabla att skapa mening. Barns strävanden och försök till att skapa och förnimma mening blir därmed bemötta negativt. De kan till och med bli hindrade och begränsade i sitt agerande (s. 68-72).

2.3.1 Barns perspektiv

Ingrid Pramling Samuelsson och Sonja Sheridan (2003) betonar vikten av att det som vuxen krävs en förmåga att ta barns perspektiv för att kunna få dem delaktiga. Vidare beskrivs huruvida vuxna bör behandla barn med likvärdig respekt som emellan två vuxna. Vuxna bör även försöka tolka barns personliga uttrycks sätt i strävan mot meningsskapande. Enligt Pramling Samuelsson och Sheridan (2003) bör vuxna som närmar sig barns perspektiv vara medvetna om att barn är tillskrivna en egen kultur, sålunda ett eget sätt att se och förstå världen. Även om vuxna kan tolka barns handlande samt föra fram barns röster måste ett barn vara delaktigt för att kunna påverka sin egen situation fullt ut. Om en vuxen lyckas med detta är det stor chans att barnet i fråga känner sig högst delaktigt och inte minst förstådd och tillgodosedd (s. 71).

Johansson (2003) diskuterar barns perspektiv och exemplifierar det genom att se barn som ”human beings” eller ”human becomings”. Att se barn som ”human becomings” innebär att se dem som inte lika fullkomliga som vuxna och som någon som behöver kompletteras. Barndomen är något som senare ska ombesörjas genom socialisation och utveckling. När barn ses som ”human beings” ses de däremot som medmänniskor och som i högsta grad har förmåga att skapa mening. Trots att de inte har samma begreppskännet som fysiska och verbala förmågor ses de som jämlika (s. 47).

2.3.2 Barn som objekt och aktör

Kristina Bartley (2008) menar att barn är deltagare i två kulturer, med detta menas den vuxnas och barnets kultur. Vidare menar Bartley (2008) att dessa två kulturer sitter samman på ett komplext vis. Barn som växer upp under fattiga förhållanden kan exempelvis behöva hoppa av skolan för att arbeta och då hjälpa till att försörja sin familj. Vilket innebär att dessa barn och deras barndom påverkas av den kultur de växer upp i (s. 121).

Fortsättningsvis beskrivs begreppen barn som aktör och barns som objekt. Barnets situation som objekt menar Bartley (2008) blir synligt i exempelvis Costa Rica, genom att bristen i barns inflytande och delaktighet i olika situationer. Vidare menar hon att barnets plats som

objekt även kan återfinnas i familjesituationen. Dock påpekas det att denna situation håller på att förändras då även familjen håller på att bli en mer demokratisk plats. En av anledningarna som lyfts fram till att synen på barn som objekt begränsas i familjesituationen menar Bartley (2008) är de kulturella faktorerna. Vidare beskrivs även synen på barnet som ett objekt som är på väg mot och skall formas för att anpassa sig till framtida strukturer (s. 123-124).

2.3.3 Barnsyn i Sverige utifrån förskolans läroplan

Enligt förskolans läroplan *Lpfö98* vilar förskolan på en demokratisk grund vilket innebär att förskolan har som uppgift att förmedla respekt för de mänskliga rättigheterna samt de värderingar samhället står på. Ingen människa ska bli kränkt eller berövas sin frihet och integritet. Alla människors lika värde ska vara en självklarhet. Förskolan har även som uppgift att stärka barns självförtroende och deras intressen och nyfikenhet ska uppmuntras och tas tillvara på. Dessutom ska förskolan präglas av en trygg atmosfär vilken både utmanar och stöttar barnen i deras utveckling och lärande. En förmåga att förstå värdet i en kulturell mångfald ska läras ut och varje barn, oavsett livsmiljö och förutsättningar, ska få den hjälp denne behöver (Skolverket, 2010, s. 4-6).

2.4 Vikten av föräldrastöd

I texten nedan förklarar Åsa Lefèvre (2014) vikten av föräldrastöd i fattiga områden. Grunden i VOTC's arbete handlar i synnerhet om att göra barnens rättigheter hörda och synliga genom föräldrar. Vi anser således att Lefèvre's (2014) tankar är av vikt för vår uppsats.

Lefèvre (2014) menar att Child Health Services (CHS) i Sverige är föräldrastödet en viktig del av CHS verksamhet. I Europa är dock detta inte en självklarhet och diskussionen har handlat om alla skall få tillgång till föräldrastöd. Eller om detta stöd ska riktas mot vissa utsatta grupper. Problematiken kring barns fysiska och psykiska ohälsa förväntas dessutom enligt a.a. öka inom de närmsta åren. Dock menar Lefèvre (2014) att forskning visat på att barn som vistas i en hälsosam miljö under sina tidiga år, utvecklar både sin fysiska, mentala, sociala och kognitiva förmåga (s. 11). Vidare framför Lefèvre (2014) att studier som berör föräldrastöd, visar att lågutbildade föräldrar kan ha fått ett positivt utbyte av att delta i föräldrastödsgrupper. Sådana föräldragrupper är en väg till att nå dessa föräldrar och Lefèvre (2014) fortsätter med att beklaga sig över att dessa stödgrupper ofta inte nås av de som möjligen mest är i behov av stöd (s. 41).

3 Teoretisk anknytning

I detta avsnitt har vi valt att redogöra för två olika teorier. Den första som beskrivs är barndomssociologin (Corsaro, 2011). Efter detta beskrivs anknytningsteorin (Bowlby, 2010).

3.1 Barndomssociologin

Vi har valt att knyta an till barndomssociologin då den behandlar en syn på barn och barndom som är relevant då VOTC lär ut en barnsyn som på många sätt liknar den. Dessutom är barnsynen en central roll inom barndomssociologin, vilket är detsamma i VOTC's arbete.

En nyckelperson inom sociologin vilken noggrant studerat barn och barndom är William A. Corsaro. Corsaro (2011) inleder sin bok *The sociology of childhood - third edition* att med hjälp av två berättelser försöka beskriva två av de viktigaste delarna inom den så kallade nya sociologiska barnsynen. Dessa två historier är dessutom en hjälp för att minnas att vi blir påverkade av samhället samt att barndomen i sig påverkar samhället.

Den första berättelsen handlar om några barn på en förskola i Italien som upptäcker en sorts bank-lek av en leksak som egentligen är förbjuden. Berättelse nummer två handlar om massa oskyldiga barn som dör i en bombattack. Corsaro (2011) sammanfattar dessa historier och menar att utifrån den första kan vi se att barn är sociala agenter. De är kreativa och skapar tillsammans med varandra egna och unika barnkulturer, oftast utifrån en vuxenkultur. Utifrån den andra historien menar Corsaro (2011) att det är en bild av barndomen som en socialt konstruerad period i vilken barn lever sina liv i en viss struktur. Det kan anses svårt att se barndomen som en struktur då barn ofta ses som en individ vilken förbereds för att slutligen bli en deltagare i samhället. Det Corsaro (2011) dock poängterar är att den dagen barnet föds blir denne en del av samhället (s. 3-5).

Enligt Corsaro (2011) har sociologin i sig haft tämligen lite fokus på barndom och barn. Anledningen är den traditionella syn inom sociologin där barn har en tydligt passiv roll. Detta på grund av att flera av dessa teorier är grundade i en behavioristisk syn på barns utveckling. Dock var det en konstruktionistisk syn som hjälpte sociologin att slutligen komma till insikt att se barn som aktiva agenter (s. 27-30). Corsaro (2011) beskriver en bild av barn, som vuxna alltför ofta har, som något som ska bli, en framtida vuxen. Någon som ska passa in i samhället och den sociala ordning som redan finns. Ibland ses barn till och med som ett socialt problem och något som samhället behöver ta hand om. Barnen ses inte som de borde, menar Corsaro (2011), det vill säga som en individ i ett pågående liv med egna önskningar och behov (s. 8).

Som tidigare nämnt ses barn ibland som sociala problem. Corsaro (2011) diskuterar kring detta och kommer fram till att se barn som sociala problem kan se ut på olika sätt. För det första kan barn ses som en grupp som står utanför resten. De är därmed underlägsna de vuxna och inte värda samma respekt. De är en störande grupp till det vuxna livet. Denna syn är tydligt en diskriminering mot gruppen barn. Corsaro (2011) exemplifierar denna syn med ett exempel om en broschyr om en båttur. På baksidan av broschyren fanns en skylt om att det var "rökfritt", bredvid den skylten fanns en skylt om att det var "barnfritt". Dessa två jämföras och hade det varit med en annan grupp människor hade antagligen det setts som djupt diskriminerande (s. 271).

Vidare beskriver Corsaro (2011) ytterligare en syn på barn som sociala problem. Det handlar om att föräldrar eller andra vuxna är ständigt oroliga och ängsliga för barnens säkerhet. Även oro för att barnen blir påverkade av samhället, då på ett negativt sätt samt för skolvåld och så

vidare. Det sista synsättet fokuserar på att ”anklaga offret”. Det innebär att ställa barn personligt ansvariga för vissa ekonomiska och sociala problem, vilket även påverkar deras liv. Corsaro (2011) ger exempel på bortsprungna barn som enligt detta synsätt själv är ansvariga för att de valde att springa iväg. Liknande situationer kostar samhället vilket anses som ett socialt problem (s. 272-273).

En viktig del inom Corsaro's (2011) forskning är kring kamratkulturer. Barn skapar egna unika sådana tillsammans med varandra, alltså barnkulturer. Dock är de ofta inspirerade ifrån vuxenvärlden och inte minst från det egna hemmet med olika slags vardagsrutiner och liknande (s. 42, 147-148). Corsaro (2011) beskriver även hur de barn som börjar förskola ofta uppskattar att göra saker tillsammans med andra barn. Det är utmanade, främst för de yngre barnen, då interaktion med andra barn innebär likaså att försvara sitt eget utrymme. I leken byggs ett litet samhälle vilket barnen bygger upp tillsammans. Denna lek är en del inom kamratkulturen som Corsaro (2011) betonar vikten av (s. 185).

Sammanfattningsvis handlar barndomsociologi om att se barn som sociala agenter som tillför något till sin egen barndom och inte minst till samhället. De skapar egna kamratkulturer och synen på barn varierar men Corsaro (2011) argumenterar för att barn bör uppskattas och tas på allvar samt att ta vara på det som de tillför (s. 46).

3.2 Anknytningsteorin

Vårt problemområde berör även omgivningen kring barnen samt de vuxna som finns i barnens närhet. Därför är det av vikt att utgå ifrån anknytningsteorin då den betonar vikten av anknytning till exempelvis en förälder. Dessutom poängteras att barn behöver tid och uppmärksamhet och närhet för att må bra (Bowlby, 2010, s.24-25), vilket är en utgångspunkt VOTC utgår ifrån när de utbildar föräldrar.

John Bowlby (1907-1990) var en av medlemmarna inom den nya generation psykoanalytiker som var ifrån USA och England. John Bowlby var själv belägen i London, England och hade sitt ursprung inom utvecklingspsykologin. Således blev han grundaren av anknytningsteorin (Bowlby, 2010, s. 15 ff.).

Innan anknytningsteorin blev konstruerad menar Bowlby (2010) att den allmänna uppfattningen om banden mellan mor och barn som rådde hade sin tyngd i att modern gav barnet mat. Därmed tydde sig barnet till sin mor. Det var tal om två behov, det primära var maten och det sekundära den personliga relationen. Denna uppfattning delade inte Bowlby (2010) då han framhöll att barnet borde ty sig till vem som helst så länge denne gav barnet mat (s.47). Detta var starten för Bowlby's (2010) första tankar vilka till slut ledde till anknytningsteorin.

”Och eftersom rätt föräldrabeteende är en huvudnyckel till nästa generations psykiska hälsa behöver vi skaffa oss all den kunskap vi kan få, både om dess beskaffenhet och om de mångfaldiga sociala och psykologiska villkor som inverkar på dess utveckling i god och dålig riktning” (Bowlby, 2010, s. 23).

Det Bowlby (2010) lägger stor vikt vid är att föräldrars beteende mot sina barn påverkar barnets psykiska hälsa och kan göra under lång tid eller till och med livet ut. Det är därmed ytterst viktigt att barnet i fråga får den tid och uppmärksamhet som krävs för att denne ska må bra. Bowlby (2010) menar att vissa föräldrar upplever det som en uppoffring att behöva lägga vissa intressen åt sidan för att ge deras barn den tid de behöver. Han skriver fortsättningsvis

om det han kallar för barns anknytningsbeteende. Detta beteende aktiveras oftast i samband med smärta, när något upplevs skrämmande, vid trötthet samt när modern tycks vara otillgänglig. Härefter är varje barn unikt i frågan om vilken utsträckning de behöver bekräftelse för att lugna sig. Författaren kategoriserar vikten av intensitet i tre områden; låg-, hög- och högsta intensitet. Vid låg intensitet räcker det för barnet att höra modern, vid hög däremot krävs beröring och till viss del någon form av fasthållning. Vid högsta intensitet behöver barnet en längre stund av omfamning för att bli lugn. Avslutningsvis trycker Bowlby (2010) på att även om dessa exempel berör modern och barnet gäller detta i lika stor utsträckning mellan en ungdom och vuxen (s. 24-25).

Det nyss beskrivna anknytningsbeteendet är enligt Bowlby (2010) som synligast i barndomen men är, precis som tidigare nämnt, även märkbart hela livet. Särskilt i nödsituationer då personen i fråga är exempelvis rädd, sjuk eller utmattad. För att lugnas behövs tröst av anknytningsgestalten för varje unik människa och denne ger känslor av trygghet och styrka. Författaren hävdar därmed att detta beteende är en högst betydande del av människonaturen (s. 50).

Det mest centrala och må hända mest väsentliga begrepp inom anknytningsteorin är det Bowlby (2010) kallar för *en trygg bas*. Begreppet i sin tur innefattar den bas barnet eller tonåringen utgår ifrån när denne ska ut och utforska och se världen. Samma bas ska finnas kvar för barnet/tonåringen att återvända till. Behövs det dessutom känslomässig eller fysisk närhet i form av att bli tröstad, lugnad eller uppmuntrad ska de få det i sin trygga bas, alltså av föräldern. Bowlby (2010) poängterar att ju mer barnet/tonåringen litar på den trygga bas de har desto längre bort från den vågar de ta sig och dessutom under längre perioder. Skulle däremot någon av föräldrarna dö eller bli allvarligt sjuk blir det märkbart vilken betydelse basen har för barnet och hur det påverkar dess känslomässiga jämvikt. En ytterligare aspekt där den trygga basen har problem att fungera är om föräldern varken förstår eller respekterar det anknytningsbeteende barnet har (s. 33-34).

Det blir tydligt att varje individ blir påverkad av sin barndom då Bowlby (2010) menar att det finns mycket som talar för att båda föräldrarnas beteende mot, i detta fall, sitt spädbarn är högst påverkat av deras egna upplevelser från barndomen således hur deras föräldrar i sin tur betedde sig mot dem (s. 38). Bowlby (2010) ger exempel på vuxna som misshandlat sina barn. Dessa barn kan som vuxna få med sig en känsla av skräck att deras partner ska slå dem. Även en känsla av att misshandel inte är något onaturligt utan förekommer hos de flesta samt att de i sådana situationer inte förväntar sig hjälp från annat håll. Dessa känslor och tankar kan alltså följa dessa individer för att de blivit misshandlade som barn (s. 39)

4 Metod

I detta avsnitt kommer vi att redogöra för vårt tillvägagångssätt för studien. I kapitlet kommer det framföras hur vi utförde våra intervjuer samt hur vi gjort vid insamling av litteratur. Vidare kommer vi att redogöra för bearbetning och analys av intervjuerna och den insamlade litteraturen. Slutligen kommer vi i kapitlet analysera olika faktorer som påverkar intervjuernas trovärdighet samt att föra en diskussion om hur vi förhåller oss till etiska ställningstaganden.

4.1 Vetenskapsteoretisk ansats

Till skillnad från positivismens försök att skapa objektivitet vill den hermeneutiska tolkningsläran försöka skapa förståelse för ett fenomen. Med denna ansats försöker forskaren utgå från informanternas perspektiv och få förståelse för deras perspektiv inom ett visst fenomen (Eriksson Barajas, Forsberg & Wengström, 2013, s.48). I vår studie är syftet att skapa förståelse för projektets arbete och huruvida organisationen arbetar med barns rättigheter.

Kvale (1997) menar att hermeneutiken är av stor relevans vid forskningsintervjuer. Dels för att belysa den dialog som sedan ska tolkas och även kartlägga processen av tolkningen av forskningsintervjuerna (s. 49). Vi vill skapa förståelse för organisationens grund och arbete. Den hermeneutiska tolkningsläran passar därför som vetenskapsteoretisk ansats för studien. Eriksson Barajas et al. (2013) poängterar att den hermeneutiska metoden syftar till att förstå andra tanketraditioner än ens egna samt används skribenters egna tolkningar och förståelse för att tolka datainsamlingen (s.150). Vid tolkningarna av de intervjuer som utförts kommer vår förståelse som forskare och skribenter att påverka datainsamlingen. Vidare vill vi med studien få förståelse för en annan tanketradition än vår egen, att få syn på hur organisationen arbetar med att förändra den tanketradition som redan finns i Kambodja angående barn och barns rättigheter. Med grund i detta känns det relevant att använda hermeneutiken som vetenskapsteoretisk ansats.

4.2 Kvalitativ metod

I denna studie används en kvalitativ metod då syftet med studien är få förståelse och mer kunskap kring frivilligorganisationen VOTC's arbete. Eriksson Barajas et al. (2013) beskriver att den kvalitativa ansatsen kännetecknas av att den är beskrivande, tolkande och förklarande. Den kvalitativa forskningsmetoden innebär även att forskaren försöker få en förståelse för en speciell situation (s. 43). Vidare menar Eriksson Barajas et al. (2013) att inom kvalitativa forskningsmetoder ser forskaren sig själv och de resterande deltagarna som subjekt som alla påverkar utgången av studien (s. 49). I vår studie har vi valt att utgå från en kvalitativ ansats då vi är medvetna om att både vi som forskare och de som deltagit kommer att påverka vår datainsamling. Det kommer därför mest troligt även påverka utgången av denna studie. Även att förstå att kulturen, forskarna och hur deltagarna ständigt påverkar de fenomen som undersöks betonar Eriksson Barajas et al. (2013, s. 53).

Eftersom att vi började denna studie med att åka till Kambodja för att besöka projektet VOTC, bestämde vi oss för att under denna inledande fas vänta med att skriva en frågeställning. Eriksson Barajas et al. (2013) menar att forskare som väljer en kvalitativ ansats kan arbeta på detta vis, då frågeställningen kan ändras och utvecklas i takt med att forskaren får nya kunskaper på området. Vidare kan forskaren ta fler intervjupersoner som kan bidra till studien och ge ny kunskap. Detta kan fortsätta tills man uppnår så kallad teoretisk mättnad (s. 53).

Enligt Eriksson Barajas et al. (2013) innebär intervjun att forskaren och informanten, det vill säga den personen som blir intervjuad, för ett samtal med varandra. Detta kan ske på olika vis. Ett fysiskt möte, via skrift eller en telefonintervju. Alla samtal som gjorts i studien har genomförts av ett fysiskt möte. Vid de intervjuer som gjorts har vi använt oss av ostrukturerade intervjuer som intervjumetod. Eriksson Barajas et al. (2013) menar att denna metod bygger på att den som intervjuar försöker få respondenten att fritt berätta utifrån sitt perspektiv om ett eller flertalet teman. Vid samtliga intervjuer har ett flertalet större frågor ställts, som riktat in sig på barns rätt till olika områden. Informanten har därefter fått berätta vad denne anser om ämnet samt hur de såg på ämnet innan och nu efter VOTC's projekt. Samtliga frågor bygger på respondentens egna upplevelser och iakttagelser. Eriksson Barajas et al. (2013) betonar vikten av att i den kvalitativa forskningsintervjun uppmuntra respondenten att beskriva hur de upplevt en situation eller värderingar. Som intervjuare bör man då fånga upp det som bör följas upp. Vidare kan intervjuaren visa sitt engagemang i intervjun genom att använda sitt kroppsspråk, hummanden och genom detta försöka få respondenten att utveckla sina svar. Att ta den rollen som intervjuare kallas att använda sig av probing. Vid samtliga intervjuer var tanken att låta respondenterna berätta sina berättelser och genom att inte ställa för mycket frågor anser vi att det blev en mer avslappnad miljö (s. 127-129).

Bryman (1997) menar att den kvalitativa intervjun bygger på att vilja få förståelse för en social verklighet, att som forskare försöka tolka deltagarnas perspektiv. Vidare skriver a.a. även kritik som riktas mot dessa intervjumetoder. Viss kritik som riktas mot denna forskningskultur är problematiseringen med att försöka uppfatta saker som deltagarna uppfattar dem (s. 89-90). Den genomförda studien bygger på att få förståelse för organisationens arbetssätt och tillvägagångssätt, samt respondenternas egna tankar om barnsyn och barns rättigheter. Nackdelen med denna intervjumetod skulle då kunna vara att det är svårt att som forskare vara säker på att man fått syn på respondenternas egna tankar och tolkat dessa på rätt sätt.

I studien har vi även använt oss av en kvalitativ innehållsanalys. De dokument som behandlas är årsberättelser, rapporter, handlingsplaner och verksamhetsberättelser från VOTC's verksamhet. Eriksson Barajas et al. (2013) menar att texter och dokument kan användas för att få information om ett fenomen som inte går att undersöka genom direkta observationer eller intervjuer (s. 134). I studien har detta använts som komplement till intervjuerna. Detta för att få en bättre förståelse för verksamheten och kunna se denna ur ett annat perspektiv än deltagarnas. All datainsamling har gjorts utifrån en konstant jämförande metod, även kallad konstant komparation. I denna metod pågår datainsamling, teoribildning och analysen samtidigt. Datainsamlingen grupperas, kategoriseras och kodas genom att forskarna sorterar materialet och sammanfattar det (Eriksson Barajas, Forsberg och Wengström, 2013, s. 149-150).

4.3 Urval

När vi började fundera över ett område att skriva om i examensarbetet, bestämde vi oss tidigt för att vi ville skriva om andra kulturer på något sätt. Att då få besöka ett annat land kändes intressant och relevant. Vi gick in på Evangeliska Frikyrkans hemsida för att se vad de hade för olika projekt i världen. Att vi bestämde oss för denna organisation är för att vi båda är medlemmar i Evangeliska frikyrkan och kände att det då var roligt att få besöka ett av deras projekt. På hemsidan fastnade vi för VOTC's projekt i Kambodja som handlar om barns

rättigheter. Vi ansåg att detta lät intressant och relevant för oss som förskollärare. Som nästa steg tog vi kontakt med projektets grundare och dess svenska kontakt. Vi mailade henne och berättade att vi var två blivande förskollärare som ville besöka VOTC's projekt i Kambodja.

Ett nominerat urval eller ”snöbollsurval”, syftar till att beskriva det tillvägagångssätt urvalet har. Snöbollsurval innebär att en vald informatör tillfrågas om vilka andra informanter som skulle vara av intresse för studien (Barajas, Forsberg & Wengström, 2013, s. 138). Inför studien kontaktade vi den person som var ansvarig för projektet VOTC (Voice of the Children). Vi frågade henne om det fanns möjlighet för oss att besöka projektet och få skriva vårt examensarbete utifrån deras projekt.

Som ansvarig kontaktade hon sedan sin medarbetare på VOTC och de tog ett gemensamt beslut att låta oss besöka projektet. Efter detta hade vi en dialog med VOTC's ansvariga om vad vi ville se och vad vi ville göra i Kambodja. Vi framlade då att vi ville utföra intervjuer med olika delar av organisationen, i samband med detta önskade vi även att få besöka en förskola och ett barnhem. Utifrån detta gjorde sedan VOTC's ansvarige ett schema med fem personer som vi skulle få tillfälle att träffa och även se deras verksamheter. I Kambodja fick vi även tillfälle och förfrågan om vi ville behöva göra någon mer intervju och bestämde oss då för att göra ytterligare en intervju. Detta är grunden för snöbollsurvalet, att nya informanter kan tillfrågas under studiens gång (Barajas, Forsberg & Wengström, 2013, s. 138).

Barajas, Forsberg & Wengström (2013) menar att det vid nominerat urval är viktigt att informatören, i detta fall VOTC's ansvarige väljer ut personer som är av intresse för studien. Att dessa personer har kunskap inom det valda området (s.138). Om personen ifråga missuppfattat studiens riktning kan det göra att det blir svårt för forskaren att få ett trovärdigt material. Vidare kan det vara en nackdel att alla studiens informanter, antingen jobbar med VOTC eller blivit utbildade av projektet. Vilket innebär att deras syn på barn och barndom är lika. Vilket ger oss ett någorlunda homogent urval.

Fördelar med projektets urval är dock att VOTC's ansvarige kunde ge oss förslag på fler informanter, vilket gjorde att vi sparade tid och att det antagligen hade varit svårt för oss att själva hitta informanter. Då vi inte känner till den kambodjanska kulturen. När vi fått hjälp med urvalet fick vi under hela tiden ha med oss kambodjaner från VOTC som hjälpte oss att förklara kulturen och hur olika saker fungerade. Detta gjorde att vi fick en bättre förståelse för kulturen, vilket behövdes för att kunna genomföra bra och respektfulla intervjuer. Vidare bidrog VOTC's ansvarige på ett positivt sätt i urvalet, då vi fick möjlighet att intervjua personer från olika delar av organisationen. Både, hon som grundat projektet, de som jobbar på projektet och de som blivit utbildade av projektet. Detta gjorde att vi fick en god helhetssyn av projektet.

Alla dokument som analyserats i innehållsanalysen har vi fått av ansvarig för VOTC, respondent A, samt några dokument som vi fått av respondent B. Alla dokument har mailats till oss. Nackdelen med detta urval är att organisationens ledare och anställda skickat allt material till oss. Det kan medföra att materialet riskerar att bli subjektivt och vinklat till organisationens fördel. Detta eftersom att de då kan välja ett urval av dokument som framställer organisationen fördelaktigt. Samtidigt är det positivt att organisationen skickar dokument och visar upp sin verksamhet från olika sidor. Vidare tror vi att denna subjektivitet minskar då vi både analyserar dokument och intervjuar deltagare från olika sammanhang av organisationens verksamhet.

Alla namn är fingerade för att respondenterna skall få vara anonyma. De personer som deltagit i studien är:

Petra, kvinna, 40-årsåldern som grundat projektet och bott i Kambodja i 8 år. Vidare har vi intervjuat två personerna som jobbar på VOTC's kontor i huvudstaden Phnom Penh. I deras arbetsuppgifter ingår att utbilda föräldrar och andra vuxna om barn rättigheter och barns värde. Rick, man, 35-årsåldern, jobbar som utbildare. Sofia, kvinna, 25-årsåldern, jobbar som utbildare. Fortsättningsvis besöktes ett barnhem där Mark intervjuades, som är föreståndare för ett barnhem i Phnom Penh. Mark är en man i 60-årsåldern och har grundat ett flertal barnhem i Kambodja och har jobbat aktivt med framförallt gatubarns situation i Kambodja och har fått utbildning om barns rättigheter via VOTC's projekt. John är en man i 60-årsåldern, jobbar som pastor och förskolföreståndare ute i en by i en provins utanför Phnom Penh. Även John har genomgått VOTC's utbildning. Han har sedan i sin tur utbildat de föräldrar som bor i byn. Både de som är medlemmar i kyrkan och de som inte är medlemmar.

4.4 Genomförande

Vi började arbetet med att informera VOTC's grundare om vår tanke och metodval. Sedan lade hon upp ett schema på vilka vi skulle få träffa och intervjua de olika dagarna. Inför intervjuerna valde vi att skriva olika kategorier som vi ville beröra under intervjuerna. Vi hade även förberett ett antal frågor att utgå ifrån, dock valde vi att ställa dessa i olika ordning beroende på vad och hur informanten berättade under samtalet. I vissa av intervjuerna fick vi svar på frågor utan att behöva ställa dem. Detta var även vår tanke, då vi ville att respondenterna skulle få berätta fritt ifrån sitt perspektiv. Kvale (1997) menar att kvalitativa forskningsintervjuer lägger fokus på att få syn på respondentens livsvärld. Syftet är att få förståelse för respondentens berättelse (s.34). Vilket vi med samtliga intervjuer ville ta fasta på. Alla intervjuerna gjordes på platser valda av informanternas själva, i deras hemmiljö. Alla intervjuer ägde rum i en lugn miljö, dock stördes samtalet och ljudupptagningen av ljud utifrån. Detta eftersom att väggarna på samtliga hus var tunna och att huvudstaden, Phnom Penh är en mycket trafikerad stad. Vidare stördes även ljudupptagningen stundtals av ljudet av fläktar.

Sammanlagt genomfördes fem intervjuer, alla spelades in med hjälp av ljudinspelning med hjälp av en mobiltelefon. Det gjordes även en observation vilken vi endast förde anteckningar vid. Vid intervjun med respondent D stängdes ljudinspelningen av i mitten av intervjun. Vilket vi uppfattade först några minuter senare. Vid upptäckten startade vid ljudinspelningen igen och fortsatte intervjun. Då en av oss fört anteckningar under samtliga intervjuer, anser vi att ingen viktig information av respondent D:s intervju gick förlorad. Intervjuerna är mellan 20-40 minuter långa. Alla intervjuer transkriberades till skriven text. Alla intervjuer sorterades och kategoriserades efter nyckelord och teman.

4.5 Reliabilitet, validitet och generaliserbarhet

Vid reliabilitet menar Kvale (1997) att det skall kunna anknytas till forskningsresultatets struktur (s. 213). Vid samtliga intervjuer transkriberades intervjuerna direkt efter att intervjuerna ägt rum. Vilket gör det lättare att komma ihåg stämningen under intervjun. Det är då troligare att de emotionella aspekterna blir korrekta. Att transkribera vid ett senare tillfälle kan medföra svårigheter, då det med tiden bli svårare att minnas. Kvale (1997) skriver om en intervju som översatts till svenska från engelska. Två psykologer fick då göra en utskrift på samma intervju, i utskriften menade a.a. på att betoningen på utskriften blev olika. Vilket berodde på att de båda psykologerna uppfattat den bandade intervjun på olika vis. Vilket gör

att reliabiliteten då kan ifrågasättas (s. 150). Tre av fem intervjuer, gjordes helt på engelska. Ytterligare en gjordes på engelska, fast då översatt till engelska från khmer och den sista intervjun gjordes på svenska. Vid de intervjuer som gjordes på engelska kan reliabiliteten ifrågasättas då detta varken är vårt eller respondenternas modersmål. Dock har samtalen förts i lugna miljöer och respondenterna har givits god tid att besvara frågorna och vid ord eller begrepp som varit svårförståeliga, har intervjuaren bett respondenterna förklara detta tydligare och på samma vis har respondenterna vid vissa tillfällen frågat om de inte förstått en fråga. Detta för att undvika missförstånd. Vi är medvetna om att vid intervjuerna kan det ske missförstånd eller feltolkningar från vår sida, för att komplettera detta och försöka få en bra objektiv och trovärdig datainsamling är dokumentanalysen ett relevant komplement. Vid enbart dokumentanalys skulle det möjligen kunna uppstå en subjektiv analys, tillsammans med intervjuerna anser vi dock att detta ger en bra bild av VOTC's verksamhet. Vidare har vi medvetet valt att inte översätta transkriberingen från engelska till svenska. Detta för att bibehålla respondenternas svar ordagrant och undvika eventuella felöversättningar.

Kvale (1997) beskriver validitetsbegreppet utifrån olika filosofiska kriterier. Det första kallas korrespondenskriteriet. Vilket innebär att man jämför i detta fall forskningsresultatet med den objektiva sanningen (s.215). Eftersom att resultatet bygger på respondenternas egna upplevelser och tankar, blir detta direkt en subjektiv sanning om verksamheten. Vidare utgör vi som intervjuare och forskare en subjektiv del i studien. Då vi utgår från vår egen empiri och upplevelse i alla resultatens moment. För att validera studien spelar den tidigare forskning som lyfts fram i studien och dokumentanalysen en stor roll. Då detta ger studien ett objektivperspektiv, då denna information inte påverkas av oss själva.

Målet för generalisering är enligt Kvale (1997) att kunna fastställa något allmänt, *det som är*. Vidare vill man då hitta likheter mellan fenomenet som forskas och det som sker i samhället. Vidare vill man med generaliseringen även finna *det som kan komma att bli*. Med andra ord att hitta nya mönster som kan komma att ske i framtiden. Ett sista mål är att med generalisering hitta tillfällen som är *ideala att studera*, detta för att få reda på det som pågår i denna situation (s. 212). I denna studie fokuseras det framförallt på det tredje målet av generaliseringen, att studera något som är idealt. Verksamheten som vi besökt har självklart bristfälligheter och allt är inte väl fungerande. I studien används dock denna organisation för att se huruvida man skulle kunna arbeta med barns rättigheter. Alltså att studera något som är idealt för att vi som forskare sedan skall kunna generalisera hur det möjligtvis skulle kunna användas.

4.6 Etiska överväganden

Gustafsson, Hermerén och Pettersson (2011) beskriver vetenskaplig oredlighet. Vilket innefattar plagiat, plantering av falska resultat eller uppgifter som är vilseledande (s.105-111). Detta är några exempel på vetenskaplig oredlighet som behövs ta aktning för vid skrivandet av en vetenskaplig studie. Vid vår studie har vi noggrant valt ut förstahandskällor, detta för att vi inte vill ha vilseledande uppgifter i texten. Vi är emot plagiat och vill ha trovärdiga resultat i vår studie.

Vid forskningsintervjuer menar Kvale (1997) att de etiska övervägandena inte uppstår i enbart en viss fas. Utan att detta ständigt måste finnas med i åtanke vid alla intervjuer. Kvale (1997) presenterar etiska frågor kring sju stadier av forskningsarbetet. Vid tematiseringen av en studie bör denna inte bara ha ett vetenskapligt värde och skapa ny kunskap. Tematiseringen bör även kunna förbättra den mänskliga situationen som undersökts (s. 105). Med studien vill vi som forskollärare få större förståelse och få en förbättrad kunskap om hur vi i vår yrkesroll

kan arbeta med barnsyn och barns rättigheter. Med detta i åtanke syftar tematiseringen i första hand inte till att skapa ett vetenskapligt värde, utan att långsiktigt kunna förbättra situationen för barn och deras rättigheter.

Fortsättningsvis menar Kvale (1997) att konfidentialiteten vid intervjusituationen måste vara tydlig. De som intervjuar bör ha reflekterat över huruvida intervjusituationen påverkar respondenten. Innan intervjuerna bestämde vi oss för att en av oss skulle sköta intervjun och den andra skulle anteckna. Detta för att respondenten inte skall känna sig förhörd eller underlägsen på något vis. Innan intervjuerna började vi med att fråga om vi fick spela in samtalet. Efter detta förklarade vi att inspelningen endast var för eget bruk. För att minnas deras svar ordagrant. Fortsättningsvis förklarade vi att de skulle förbli anonyma och att inga namn på deras verksamheter eller deras egna namn skulle stå med i texten. Vid fyra av fem tillfällen visade vi en text skriven på engelska, ett så kallat "Consent Form", dock lyckades vi inte skriva ut pappret utan fick visa på en läsplatta. Vi valde att visa detta trots att vi inte kunde skriva ut det. Detta för att allt som sades var på engelska och detta är varken vår eller deras modersmål. Vi ansåg därför att det underlättade för att förtydliga informationen. Vid den femte intervjun fanns det inte möjlighet att visa detta formulär, då förklarade vi tydligt all information muntligt för respondenten.

Kvale (1997) beskriver informerat samtycke. Vilket innebär att de personer som deltar i undersökningen skall informeras om studiens syfte, respondenterna skall vara medvetna om vad studien handlar om och att de samtycker till att vara med i intervjun. Detta samtycke gjordes muntligt vid studiens intervjuer. Detta efter att vi förklarat syftet med studien och all information anonymiseras i texten. Vidare beskrivs även konfidentialitet (Kvale, 1997) som en etisk princip. Vilket innebär att all data som möjliggör identifiering av personerna ifråga inte skall redovisas. Vi har därför valt att inte namnge platser eller intervjupersoner.

4.7 Bearbetning och analys av material

Vid bearbetningen av vår insamlade data, började vi med våra intervjuer. Först transkriberades samtliga intervjuer, sedan skrevs dessa ut i pappersformat. Intervjuerna lästes sedan igenom och nyckelord färgkodades, detta för att få ut olika teman ifrån samtliga intervjuer. Sedan gjordes samma procedur med de dokument som analyserats från VOTC. Vi färgkodade nyckelord och delade upp dessa under olika teman. I resultatet har vi utgått från tre stora teman; *lärande i praktiken*, *svårigheter* och *barnsyn i förändring*. Dessa tre har varit våra huvudteman och utifrån dessa har sedan flertalet underteman gjorts och både dokumenten och intervjuerna har analyserats under dessa och satts i relation till tidigare forskning och teoretisk anknytning.

4.8 Egen förförståelse

För att kunna beskriva vår egen förförståelse för arbetet är det relevant att berätta att ingen av oss tidigare befunnit oss utanför "västvärlden". Vilket innebar att resan till Kambodja blev ett möte med en helt ny och annorlunda kultur. Före resan hade vi pratat med vår handledare och även grundaren av VOTC, Petra. Vi hade vissa förutfattade meningar om hur vi tänkte att barnsynen i Kambodja och förskolorna vi besökte skulle vara och se ut.

Vi har båda två arbetat på mångkulturella förskolor och har då mött föräldrar från flera olika kulturer. Vilket ibland skapar kultur-krockar mellan oss som pedagoger och föräldrarna. Detta gav oss den viktigaste förförståelsen för det vi fick vara med om i Kambodja. Innan vi åkte iväg ansåg vi båda att kontakten mellan pedagoger och föräldrar är av stor vikt för barnens

välmående. Dock kan denna kontakt ibland vara komplicerad, kanske i synnerhet när man inte har liknande tankar om innebörden av barn och barndom. Att få besöka detta projekt inspirerade oss och gav oss verktyg för olika tillvägagångssätt att använda vid kommunikationen med föräldrar. Att få se en annan kultur och få förståelse för att de allra flesta föräldrar i Kambodja, precis som i Sverige älskar sina barn villkorslöst. Den största skillnaden ligger i att det i Sverige finns en allmänt känd syn på vad barn och barndom är. I Kambodja är den allmänna kunskapen om barn bristfällig, föräldrar behandlar sina barn såsom det traditionella sättet att uppfostra barn alltid sett ut. Vilket innebär att exempelvis disciplinera sina barn genom våld. Detta synsätt innebär inte att Kambodjanska föräldrar inte älskar sina barn, utan det innebär att de inte fått redskap eller kunskap om hur de bör behandla sina barn.

5 Resultat

I följande kapitel presenteras de resultat som vi kommit fram till med hjälp av intervjuer och dokument. Genom att analysera allt detta material anser vi att resultatet kan beskrivas mer objektivt. Informationen förlitas inte endast till de intervjuer som gjorts och på hur vi som intervjuare uppfattat svaren utan dessa svar får även stöd i dokumenten. Syftet med detta arbete är att se hur frivilligorganisationen VOTC arbetar med att utbilda vuxna om barns rättigheter. Alla respondenter samt dokument har anknytning till VOTC på olika sätt och är därför alla viktiga för vårt resultat. Vi har valt att integrera respondenternas svar med dokumentens innehåll samt tidigare forskning för att tydligare följa en röd tråd utifrån olika teman. Även studiens frågeställningar besvaras i detta kapitel.

5.1 "Voice of the children" i Kambodja

De projekt vi besökt i Kambodja heter VOTC (Voice of the children) och är ett projekt som utgår ifrån en organisation som heter ICC (International Cooperation Cambodia). ICC består av ett flertal kristna organisationer som tillsammans bidrar till arbetet i Kambodja. Exempelvis finns EFK (evangeliska frikyrkan) ifrån Sverige med i ICC. Projektet VOTC startades för åtta år sedan och arbetar med att utbilda och informera vuxna och främst föräldrar om barns rättigheter. Personalen har olika träningsprogram dels för frivilligorganisationer och för ledare inom kyrkan samt föräldrar ute i byarna i Kambodja. Där undervisar de om varje barns värde och dess rättigheter (Personlig kommunikation Petra, 21 april 2015).

5.2 Lärande i praktiken

I följande avsnitt redogörs för de resultat vilka omfattar VOTC's praktiska arbete i Kambodja.

5.2.1 Möta kulturen

Voice of the Children, har först arbetat med att utbilda och anställa Kambodjaner som i sin tur kan undervisa befolkningen ute på landsbygden och de olika frivilligorganisationer som tränas av VOTC. Petra, som grundat projektet, har arbetat i Kambodja i åtta års tid. I intervjun talar hon om problematiken med att undervisa befolkningen och sedan få denna kunskap att bli kvar och användas av befolkningen. Vidare menar Petra att det finns 3000 organisationer i Kambodja dock anser hon att resultatet av alla dessa organisationer inte är synliga i byarna. Vidare uttalar Petra sig på följande vis i intervjun:

"Så då tänkte jag "varför är det så här?". Många av de som arbetar har ju en profession och är ju bra på det man gör. Men sedan när man är ute i byn så ser man inget resultat av att barns rättigheter är tillgodosedda till exempel. Så jag funderade mycket på det och under den tiden blev det mycket att jag tänkte att vi gör det helt på fel sätt många gånger. Vi tar vårt sätt att se på barns rättigheter, vårt sätt att undervisa och sedan tänker vi bara "cut and paste". Men det funkar ju inte, för de har en helt annan kulturell bakgrund, en helt annan religiös bakgrund, ett helt annat sätt att lära. Så det blir bara tokigt när jag kommer med en manual och säger "nu läser ni kapitel 1 som förberedelse och sedan ska ni undervisa". Det går ju inte och så växte liksom projektet fram. Sedan hade jag ju barn som är i mitt hjärta."

Petra beskriver i citatet ovan vikten av att möta den aktuella kulturen, hon menar att det inte fungerar att använda "cut and paste" utan att det handlar om anpassning.

5.2.2 Att vara barnens ombud

UNICEF (2009) betonar vikten av barns rätt att höras, antingen av egen förmåga eller genom någon form av företrädare (s. 18). Dock menar kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) att den traditionella synen på barn i Kambodja försvårar denna konvention (s.7). Fortsättningsvis beskriver Petra VOTC's praktiska arbete, med utgångspunkt i den grundläggande tanken med projektet.

"...att se till att man på något sätt kan vara en del av och hjälpa barn som inte höja sin röst själv, att man hjälper dem att göra det eller att man lär dem att ta vara på sina egna rättigheter. Eller tränar upp vuxna som kan höja sin röst för dem."

Petra betonar vikten av att barn ska få sina röster hörda och det kan konstateras, dels utifrån detta citat men även utifrån hela VOTC's grundprinciper, att det är fokus på de vuxna. Att de vuxna ska förstå att det kan vara en röst åt barnen samtidigt som det är av lika stor vikt att lyssna på barnen.

5.2.3 Långsiktigt arbete

I träningen av barns omgivande miljö, det vill säga föräldrar, olika frivillig-organisationer och pastorerna ute i byarna, menar Petra att man måste vara tålmodig för att få se ett långsiktigt resultat. Tanken med träningen är att deltagarna själva skall förstå vikten av att barnen har rättigheter.

"Vi tränar ju varje organisation ett helt år och församlingsledarna tränar vi i tre år, så man kan ju inte tänka kortsiktigt utan man måste tänka långsiktigt. Vi pratar också väldigt mycket om att vi blandar huvud, hjärta, händer. Knowledge, attitude, practice. Så det är inte bara den här huvudkunskapen, som att alla bara "ja men vi förstår". Men de kan inte ge ett exempel på hur de kan använda det när de kommer hem. Och det måste också få ta tid och det är väl skillnaden med VOTC, att vi ger dem tid att få kombinera alla dessa tre delarna."

Det kan konstateras att arbetet VOTC för är ett långsiktigt arbete och Petra poängterar att det måste få ta tid då det handlar om att människor ska ändra sitt sätt att tänka. Dessutom arbetar VOTC utifrån "huvud, hjärta, händer" vilket Petra beskriver som vikten av att inte bara förstå i tanken, utan vara övertygad i hjärtat samt att göra det praktiskt.

5.2.4 "Huvud, hjärta, händer" – metoder för lärande

SCM (2010) redovisar för VOTC's system för uppföljning, utvärdering och träning, som bygger på metoden KAP (knowledge, attitude, practice). Vidare beskrivs även på vilket sätt metoden används och vilka verktyg som används för att undersöka och utveckla deltagarnas kunskap, med hjälp av KAP-metoden.

"This lay the foundation with the baseline survey that measures the target groups current Knowledge, Attitude and Practice in the area of Parenting, Child Rights and Child Protection. The tools VOTC has used to monitor and evaluate the projects achievement is: Focus Group Discussions (FGD), Participatory Methods for Engaging Community (PMEC), Appriaisal Inquiry (AI), Traditional questioners by interviews, home visits, mentorships, vision workshops, etc [...] The important of using the KAP method are confirmed for each year. The important is not only measure current Knowledge, but also focus on Attitude and Practice to actually se the really sustainable impact that only can take part If the participants are able to connect KAP." (s. 12).

Rick förklarar även sin syn av projektet på följande vis:

"I believe that the way we work is really helpful for them to see the possibility in the children and specially in the training itself. In practice it's not the team just bring the new idea and you listen to them, we want them to get used to share their own experience so that they can learn from each other. To share the real life experience"

Utifrån dessa två citat samt det Petra sagt i tidigare citat kan det konstateras att metoden "huvud, hjärta, händer", eller "knowledge attitude, practice", handlar om ett helhetsperspektiv och är följaktligen en metod för lärande. Rick fortsätter med att förklara VOTC's arbete att utbilda pastorerna på landsbygden och hur de successivt lämnar över arbetet för att pastorerna ska klara av det själva.

"In VOTC we have the staff who train the church leaders in the province and then we train them the following months. Then the church leaders train the church members in their community. The VOTC staff are also there then, but just to give feedback and coaching the church leader"

Det framkommer i citatet ovan att VOTC använder sig av en form av utbildningskedja, då det är fokus på att föra lärandet vidare. Det kan även fastslås att ingen lämnas ensam med den nyvunna kunskapen då uppföljning och handledning är viktigt. För att föräldrarna och de vuxna som deltar i träningen, ska förstå vikten av barnens rättigheter har träningen praktiska förklaringar på barns utveckling. Sofia menar att man i träningen måste börja grundligt med att förklara att barn har olika utvecklingsområden.

"Before we get them to see the holistic child development, we ask them, what is the adult development? And they will answer that it is physical and emotional development. After that we tell them, that it is the same with children. The children is the same as the adults, and they are weaker than the adults [...] They don't think children have emotional, spiritual or social development, Cambodian adults don't think children develop in those areas. But in our program we make them to reflect on the five areas of child development."

Sofia nämner i citatet ovan att VOTC utgår ifrån föräldrarna och de vuxna själva för att få dem att förstå att barn har samma behov som dem och vikten av det. UNICEF (2011) skriver i sin *Case study report* om Kambodja och om vikten av barns tidiga utveckling samt dess betydelsefullhet för förutsättningar senare i livet. Så som barns kognitiva samt kommunikativa utveckling. Dessutom poängteras vikten av barns tidiga utveckling i agendan för "The World Fit for Children", detta dels för alla de studier som talar för denna utveckling. Där benämns även de områden som bör främjas och de är följaktligen barns sociala, fysiska, emotionella, spirituella, psykiska, kognitiva och kulturella utveckling. Detta är något som samtliga nationer ska tillämpa (s. 1). Fortsättningsvis beskriver även Rick det praktiska arbetet genom att lägga fram barns fem utvecklingsområden, vilka VOTC valt att lägga fokus på:

"We talk about holistic child development and in VOTC we focus to the five areas of holistic child development. Physical, emotional, thinking, social and spiritual."

Vidare fortsätter Rick att berätta om hur de använder och förklarar de fem utvecklingsområdena i praktiken.

"We also ask them to raise their hand, a finger like that and then we ask them like, in one hand you have five fingers. If one finger is gone, that means your hand is not complete [...] So a children, in order for them to grow holistically, they need to grow well in physically, emotionally, thinking, socially and spiritually. If a child do not grow well emotionally, it means it will also affect the other areas."

I de två citaten ovan framkommer att den så kallade "handmetaforen" blir ett redskap för att lära sig samt komma ihåg barns fem vitala utvecklingsområden. Föräldrarna får förståelse för att alla fem behövs var för sig samt behövs för att barnet ska utvecklas. I VOTC's "child protection training manual" (ICC, 2014) står det följande:

"In this manual, we will continue a journey together to discover more about children and how parents and adults can care for and protect children from being abused. This is so we, as adults, can make sure that children around us will grow up and develop to reach their full potential."

I citatet ovan står grundtanken med föräldraträningen och målet med träningen är följaktligen att varje barn ska ha en förälder som värnar om dennes uppväxt och utveckling. Vidare beskriver ICC (2014) vad lektionerna har för olika teman:

"Session 1: Our gift of children. Session 2: What's abuse? Session 3: What's sexual abuse and neglect? Session 4: Emotional abuse, valuing children and gender equality. Session 5: Migration dangers and covenant signing."

Varje lektion är därefter uppdelad över tre dagar där undervisning blandas med övningar och diskussion (ICC, 2014), detta för att varje deltagare enkelt blir aktiv i lektionerna. Temana berör och innefattar det viktigaste inom organisationens syfte. Kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) uttrycker att det finns en önskan om att staten ska förbättra samarbetet kring vägledning av föräldrarollen och att möjlighet till föräldrautbildning ska öka (s. 9). VOTC's arbete blir därmed betydande och önskvärt, dels för staten men även för föräldrarna.

5.2.5 Vikten av en trygg bas

Bowlby (2010) benämner och beskriver ett av de mest centrala begreppen inom anknytningsteorin som *en trygg bas*. Innebörden av begreppet är en bild av föräldern som den trygga basen för barnet. En trygg bas att lämna för att utforska världen samt återvända till när barnet är i behov av trygghet, både i form av känslomässig och fysisk närhet. Dock blir det problematiskt om föräldern i fråga inte har förståelse eller ej respekterar anknytningsbeteendet barnet innehar, om så är fallet uteblir den trygga basen (s. 33-34). Den grundläggande delen i VOTC's projekt utgår från barnens rättigheter och att få barnens föräldrar att förstå varför de behöver förändra sitt synsätt. ICC (2014) formulerar sig på följande vis;

"This training helps the participants to gain a strong understanding about why they, as adults and parents, need to care and train their children in a responsible way from a young age. Most of the participants did used to hurt their children by hitting them when they made a mistake or misbehaved. The reason for this parenting style is that this is how they were treated by their parents when they misbehaved. As a result of the training the participants know how to raise their children without using violence."

I det nyss nämnda citatet framgår det att aga ofta används vid disciplinering. Återigen nämns det hur barn påverkas av hur deras föräldrar agerar mot dem. Även här finns likheter med Bowlby's (2010) tankar kring att föräldrars beteende direkt påverkar barnets psykiska hälsa i olika bred grad. Han betonar därmed vikten av att barnet får den positiva uppmärksamhet denne behöver (s. 24). Slutligen påvisar flera av intervjuerna och dokumenten att VOTC's projekt har gett resultat. I byarna talas det om att kunskapen kring barn har förbättrats efter att träningen ägt rum. ICC (2014) rapporterar projektets tillvägagångssätt och förändringarna i de provinser som deltagit i projektet.

"One participant said that after attending training in the areas of parenting skills and child rights and protection for almost two and a half years, the civil society now know more about children. They no longer harshly discipline their children when they misbehave but they try to learn about the situation. In the past people would often hit their children with tools whereas this is less frequent now."

Det blir tydligt att arbetet ger utslag men att det går sakta framåt. I citatet ovan framgår det att det handlar om flera års utbildning och att det fortfarande finns delar att lära och utvecklas inom. Den syn på barn som eftersträvas går som tidigare nämnt i linje med Corsaro's (2011) barndomssociologi då den strävar efter att varje barn ska ses som en individ med egna önskningar och behov samt en människa med ett värde (s. 8).

5.3 Svårigheter

I detta avsnitt redovisas intervjupersonernas svar kring svårigheter med VOTC's arbete. Vidare framförs hur dessa svårigheter hanteras och tas hand om.

5.3.1 Fattigdom

I flera av intervjuerna och dokumenten framkommer vissa svårigheter och motgångar i projektet. I samband med organisationens lektioner om föräldraskap ute i byarna som berör barns rättigheter beskriver ICC (2014) bland annat följande i sin rapport:

"One of the challenges of poverty is that community members often migrate to make money in order to fulfil their basic needs. These migrating individuals are then unable to regularly attend the training conducted by the church leaders"

Även John konfirmerar i sin intervju att det nyss nämnda ofta skildras i verkligheten.

"The biggest challenge is in the beginning before the parents get use to go to the lessons. Another problem is that some of the parents need to go work early in the morning and arrive late in the evening and then they won't be able to attend lessons"

Familjernas levnadssituation blir således en avgörande faktor i om de kan närvara på föräldrautbildning eller inte, vilket därmed ses som ett problem. Även SCM (2010) konfirmerar Kambodjas situation då de menar att Kambodja är ett av världens fattigaste länder. Det kan därmed konstateras att en stor del av befolkningen behöver jobba, om de har möjlighet, då det lever under sådana fattiga förhållanden. UNICEF (2009) poängterar en rådande oro hos staten att det är ett stort antal barn som upplever att de inte får tillräckligt med uppmärksamhet och omsorg av deras föräldrar (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011, s. 9). Då många föräldrar tvingas arbeta blir en given effekt av det att deras barn får mindre tid och uppmärksamhet av dem.

5.3.2 "Cut and paste"

Petra pratar i sin intervju om en problematik hon stötte på under de anställningsintervjuerna hon anordnade för den kommande VOTC-personalen. Inledningsvis förklarar hon att anställningsintervjuerna inte ser ut som i Sverige utan innehåller samtal men även gruppdiskussioner och olika typer av workshops. Hon delar sedan sin syn på de sökandes beteende.

"Kambodjanerna är väldigt bra på att formulera sig. Det kan låta jättebra men de har ingen aning om vad de pratar om. Eller de vet att du ska prata om barns rättigheter och att man inte ska slå barn. Och det låter verkligen som att de tror på det."

Vidare ger hon ett exempel från en av de workshops hon haft i samband med anställningsintervjun:

”Så anställningsintervjun jag hade var först en halvdag av workshop. Vi hade väldigt mycket interaktiva övningar så att man liksom kan se i praktiken. De kan sitta och säga ”jag värderar kvinnor samma” men sedan under träningen ser man hur männen bara skjuter ut kvinnan. Och när kvinnan säger någonting så tar det död på det med en gång.”

I citatet framgår en problematik kring att föra ord till handling. Petra uttrycker att det varit och till viss del är ett problem att de kambodjaner hon arbetar med och möter ofta säger det som ska sägas men kan inte omsätta det i praktiken.

5.3.3 Kulturella problem

Rick belyser en annan aspekt i problemet och lägger fokus kring innehållet i lektionerna.

“In the beginning they not really believe in that, because they feel like this is not our culture, the khmer culture, it’s the western culture. In the khmer culture they punish the children and we, in VOTC, talk more about better ways than to beat the children”

I citatet ovan framkommer det att ett problem kretsar kring att det VOTC lär ut kan kännas främmande för den kambodjanska kulturen. Föräldrarna har svårt att ta in det nya synsättet då det tidigare sättet att se på barn är djupt rotat. Avslutningsvis menar Petra att det finns flera problem med att komma som en internationell organisation och gå in på kambodjansk mark. Det kan bli kulturkrockar och missförstånd och hon säger i sin intervju att:

”Nu är inte jag ute så mycket i byarna längre. För jag tror att så fort jag, eller som västerlänning, sätter sin fot i en by får man vara medveten om vad man också förstör. Även när min kambodjanska personal är där men som internationell organisation, så fort vi sätter in en fot i en by gör vi inte bara gott utan vi förstör också. Och vi förändrar hur de hade utvecklats tillsammans både positivt och negativt.”

Petra menar att det är viktigt att vara medveten om att organisationen också kan förstöra genom att komma ut till byarna. Även här kan det konstateras att det är en av anledningarna till att träningen är så pass lång som den är, att de ser arbetet långsiktigt.

5.3.4 Hur hanteras dessa svårigheter?

De nyss beskrivna svårigheter hanteras på olika sätt och vissa av dem är fortfarande olösta problem vilka organisationen ännu söker en passande lösning. Kambodja är ett fattigt land, som tidigare nämnts, och är även ett stort problem. John berättar i sin intervju och ger exempel på hur de hanterar fattigdomen:

”To the older women in the community, we gave them a sewing machine so they can sew and then get money.”

En lösning på problemet kan således vara att hjälpa till med saker som kan bidra till försörjning, som i detta exempel en symaskin. En annan lösning beskriver Mark vilken barnhemmet arbetar utifrån är följande:

”Many children are just playing on the road. So, one program that our workers parts in is called ”out breaking activity”, that means working on the street. Five days a week, from Monday to Friday, all times a day. Working in the street means to introduce and tell who we are and explain our program to support the children”

Barnhemmets personal har som uppgift att informera barn och föräldrar om deras verksamhet och ta hand om de barn som behöver det. På barnhemmet, som heter "street family" får de barn bo som exempelvis inte har något hem eller inte har föräldrar som kan ta hand om dem eller av olika anledningar är i behov av att få bo där. Även här ges exempel på en konkret handling för att motverka den fattigdom som råder. SCM (2010) konfirmerar denna bild av fattigdom och menar att situationen för barn i Kambodja är en mycket såbar situation. De befinner sig i en riskzon för bland annat dålig hälsa, låg utbildning, misshandel och så vidare. Vidare säger Petra följande i sin intervju:

"Vi knyter ofta an till lokala eller andra internationella organisationer som har den kunskapen som är aktuell. För om det är ett område vi inte är proffs på är det bättre att vi bollar vidare"

Detta visar på att VOTC samarbetar med andra organisationer och innehar en medvetenhet om hur långt deras kunskap sträcker sig. Angående det problem som skapats kring "cut and paste"-synsättet så finns flera aspekter att använda sig av. Dels, som tidigare nämnt, anordnar Petra workshops för sina anställda för att få möjlighet att se att de handlar som de pratar. I sin intervju uttrycker hon sig kring anställningsintervjuerna på följande sätt:

"Men även här gör man ju på ett annat sätt. Man kallar inte in folk och säger "ja, vad heter du?" och så ställer man lite frågor, som i Sverige"

Det konstateras i citatet av "cut and paste" att det inte fungerar i detta avseende. Likväl är en lösning på problemet att låta kambodjanerna vara en del av arbetet. Sofia förklarar att de inom projektet, arbetar med att få de olika frivilligorganisationerna som deltar i VOTC's utbildning att förstå vikten av att ha en "Child protection policy". Vidare beskriver hon huruvida dessa dokument blivit viktiga för att förstå att barn har rättigheter och att dessa policier är till för att se till att detta efterlevs.

"When we help organisations to write their child protection policies, they say to me: Teacher! Before I thought that childprotection was only the paper. That it was just for signing. It was not a living document. And it is hard for them to read because, these documents it's often many pages. It's hard for many to study them because they cannot read the papers, so it is useless. And after that we help them to update their childprotection policy, just not too long and not too short. Just as a simple policy. And then we go through with them, why they need child protection policy. After that we ask them to write down how they're supposed to protect the children, their staff and the reputation of their organisation. What they're supposed to do and what they're not supposed to do, to protect children.

De som deltar i träningen får således hjälp att förstå dokumenten och samtidigt får de aktivt delta i processen att utveckla dokumenten. Det blir tydligt att processen utformas på så sätt som de lättare kan relatera till. Vad gäller föräldrars arbetssituation i Kambodja är det fortfarande ett av de olösta problem som kvarstår. Vidare beskriver Petra en lösning på de kulturella problem som uppstår, hon säger följande i sin intervju:

"Det allra bästa är ju att personalen som undervisar har själva fått en förändrad barnsyn och det är ju mycket bättre än att jag ska stå där och så de bara "hon kommer ändå aldrig förstå hur det egentligen är" eller "hon har ju inte vuxit upp här ute i byn som vi".

Petra menar att det har påverkat projektet att den undervisande personalen själva är uppvuxna i en by samt förändrat sin barnsyn. Det blir mer trovärdigt och de vinner en respekt för vad de gått igenom. Deras resa kan även inspirera andra föräldrar.

5.4 Barnsyn i förändring

Följande avsnitt tar upp exempel på den barnsyn som råder i Kambodja men som med hjälp av VOTC's arbete har förändrats hos många människor. Till en början följer beskrivningar på hur den traditionella barnsyn ser ut och avslutningsvis redogörs hur den förändrats och vilka konsekvenser det medför.

5.4.1 Barn som arbetskraft

För personalen som jobbar på VOTC kan det konstateras att de flesta på något sätt har fått en förändrad barnsyn. De flesta berättar om hur de tänkte om barn innan VOTC's träning och efter. Sofia är en av de som jobbar på kontoret samt med att träna andra vuxna ute i byarna. I intervjun säger hon följande:

"My experience before I worked in VOTC project. I thought children was small and weak, it doesn't mean anything it's just a little child. When I started to work with VOTC. VOTC changed my mindset, it is not like the children is the one who are supposed to earn money and support the family. The children they have a right to go to school. It is really hurtful"

I citatet ovan framkommer att Sofia ändrat sin syn på barn, från att se dem som små och svaga och framförallt som arbetskraft. Till att nu se dem vikten att få gå i skolan och få en utbildning.

5.4.2 Barn som en börda

Även John, som arbetar som pastor ute i en by och som i sin tur blivit utbildad från VOTC-personalen, nämner hur hans barnsyn är förändrad sedan han deltog i VOTC's träning.

"Before the training I think our children's view was different, because children were supposed to do whatever an adult told them to do. But now, after the VOTC training, we see children as own individuals and with their own emotions and thoughts. What we say and how we treat them affects them"

Enligt John har den största förändringen haft fokus på att numera se barn som egna individer med känslor och behov. Johansson (2011) poängterar att barnsyn handlar om att tolka, förhålla sig till och möta ett barn. Vidare menar a.a. att en bra barnsyn innefattar att se att varje barn har behov och förmågor som bör respekteras och tas tillvara på (s. 58). Vidare menar Johansson (2003) att barn även kan ses utifrån två perspektiv, vilka hon kallar "human beings" och "human becomings". Det innebär i korthet att antingen se barnet någon som är nu och som är en medmänniska ("human beings") eller att se barnet som ännu inte lika fullkomlig som vuxna, det vill säga "human becomings" (s.47). Det blir tydligt att de flesta respondenter har haft liknande uppfattning och syn på barn innan de börjat arbetet med VOTC eller deltagit i träning av VOTC. Rick ger avslutningsvis ett tydligt exempel på en del inom barns utveckling vilken han förstått genom träningen:

"I wondered why my two and three year old niece and nephew ask so much questions, cause I really don't have time to answer so i lied to them. Often we do. But when I started working at VOTC i learned about these development of children and the different age stages. I learned that two and three year olds often ask a lot of questions and that I should give them answers so they will learn and grow in their thinking. We should not lie to them"

Rick beskriver barn som en börda då han menar att han tidigare upplevde alla deras frågor som irriterande och onödiga. I och med att han började jobba på VOTC och fått träning av dem har han förstått värdet i att lyssna och ge barn svar och hur det påverkar deras utveckling.

5.4.3 Barn som en investering i framtiden

I *barnkonventionen* står det i en av grundprinciper att barnets bästa alltid ska vara i fokus och komma i första hand. Det skydd och omvårdnad som krävs för välfärd ska vidtas (UNICEF, 2009, s. 14). Petra pratar i sin intervju om en syn på barn som en slags investering i framtiden. Hon säger följande:

”Om de tänker att de vill ha fem barn, eller åtta barn för då är min pension säkrad. Hur färgar det då hur de fostrar sina barn och hur de relaterar till sina barn? Sådant diskuterar vi också och då får de ofta en sådan här ”aha-upplevelse”. ”Aha, men jag tänker att mina barn ska bli mina slavar, så behöver jag inte kalla dem för Stina eller vad de heter, utan då kan jag kalla dem för ”det” och skrika och bossa dem”, om man ska hårdra grejer alltså.”

Det Petra beskriver är att se barn som sina slavar och att se barn utan något värde. Barns bästa blir därmed inte tillgodosett. Även kommittén för barns rättigheter (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) uttrycker viss kritik mot införlivandet av artikel tre i Kambodja. De menar att barns bästa kan prioriteras ännu mer och att det saknas en konkret plan för hur staten ska gå tillväga med arbetet (s. 7). Det är uppenbarligen ett problem i Kambodja att se till barnens bästa, vilket Petra ger ett tydligt exempel på.

5.4.4 Barn som en person

Utifrån det samlade materialet, återfinns en tydlig bild av organisationens grundtanke och dess syn på barn. Vilken går i linje med Corsaro's (2011) tankar om barnet som en medskapare och social agent. Dessutom ses barnet som någon som tillför något vilket bör tas tillvara på (s. 46). Mark, som arbetar på ett barnhem vilken fått utbildning av VOTC, menar att detta sätt att se på barn är nytt i den kambodjanska kulturen.

“Here, in the center, we have a different child’s view and this view is new to many parents and sometimes they don’t understand”

I citatet ovan påvisar Mark att det finns en avsaknad av att se barn som medmänniskor och det framgår att det är svårt att förändra barnsynen. I samtliga intervjuer talar respondenterna om att den generella barnsynen i Kambodja skiljer sig helt från den som VOTC framför. De menar att sättet att se på barn och definitionen av barn är en grundläggande del för att VOTC sedan skall kunna fortsätta och undervisa föräldrarna om barns rättigheter. Vilket Rick understryker i intervjun:

“Before we teach them about child rights, we teach them about parenting skill. Like, first of all they need to understand what is a child, because different people have different view on the child”

I citatet ovan konfirmeras att olika barnsyn är förekommande och att VOTC går till grunden genom att fokusera på vad ett barn är. Johansson (2011) poängterar att en av grundtankarna inom en bra barnsyn är att se barnet i fråga som en person och därmed som en medmänniska (s. 58).

5.4.5 Barn som medmänniskor

SCM (2010) beskriver dock situationen i Kambodja som svår för de som är barn. En stor del i problematiken ligger i att barn är bland de som är lägst i hierarkin. De är sålunda inte högt värderade vilket i sig leder till att behandlingen av barn ofta är förkastlig. Vidare beskriver

Rick synen på barn och barns situation i Kambodja. Fokus ligger på hur föräldrarna disciplinerar sina barn samt hur många barns vardag ser ut.

“The way they discipline their children, like really harmful way, hitting or beating and they not value much of the children... If we talk about main right, the children could not really claim for their own rights. Many children are not going to school, instead they're doing thing on the street with other children. Beg for money or help other people work and then get money.”

Sofia konfirmerar detta då hon i intervjun säger:

“Before the training the parents say that they love their children by disciplining them. They think that this is the way, by punish their children. When they disobey, when they cry. The parents hit their children and say to them; You're not good, you're so stupid. And things like that. This is the way they show that they care about their children”

Utifrån dessa två beskrivningar kan vi konstatera att den allmänna uppfattningen hos föräldrar i Kambodja angående att disciplinera sina barn handlar om våld på olika sätt. Det framkommer att det är sättet man använder för att visa barnen kärlek. Rick bekräftar den bilden då han beskriver relationen barn och förälder ytterligare.

“Traditional mindset in Cambodia seen before is like, if you love and care about your child, don't tell them that you love them. Because if you tell them “i love you” they will understand your heart and then the children can go over you. If they understand your heart it will be hard to control them later. But on VOTC we don't believe in that at all, we think that if you love your child you should express it and tell them”

Rick beskriver en rädsla hos föräldrar att förlora sin auktoritet, det blir således en fråga om makt. Bowlby (2010) påstår att det beteende föräldrar har mot sina barn påverkar dem i högsta grad. Det påverkar bland annat den psykiska hälsa och a.a. poängterar att det kan vara upplevelser som påverkar lång tid i livet eller till och med hela livet. Därmed läggs det stor vikt vid att barn kräver både tid och uppmärksamhet i olika hög grad för dennes välmående (s. 24).

”But right now, because many NGO's work with the children and focus to the children so the change starting to happen”

I citatet ovan berättar Rick att han trots allt upplever att en förändring har påbörjats, att han ser skillnad genom deras arbete. Vidare talar Sofia om andra sätt föräldrar visar sina barn kärlek på, nämligen genom att jobba. Hon betonar återigen vikten av att barn behöver närhet och kärlek och poängterar att barndomen påverkar. Bowlby (2010) menar att barndomen är högst påverkande och att föräldrars beteende mot sina barn påverkas av hur de själva blev bemötta som barn (s. 38).

”And also the parents work to make money to give their kids food, if you do this you show love to your children. At VOTC we provide information about good communication. What the adult is thinking is not what the children are thinking. Children need love, not just material or money. They need quality time with their parents. They need the parent to take care of them, to speak with them, to play with them. And then we make them reflect of their own childhood. What happened? Was your mom busy with work? And what happened then? How did you feel? And then the parents share, that they didn't feel good at that times when their parents were busy. So we talked to the parents that their attitude towards their children affects them.”

I citatet framkommer sålunda att hur föräldrar pratar och beter sig mot sina barn påverkar dem samt att varje barn har ett behov av att bli sedd och omhändertagen. Bartley (2008) beskriver

hur barn kan ses som aktör eller som objekt. I synen där barn ses som objekt är barnets inflytande och delaktighet en bristvara. Stor vikt läggs huruvida familjen kan begränsa barnet genom att se denne som ett objekt då synen på barn är något som ska förberedas och anpassas inför framtida strukturer (Bartley, 2008, s. 123-124).

Avslutningsvis kan denna barnsyn i förändring ses i jämförelse med Johanssons (2003) tre synsätt på barn. Från att ha sett barn som en börda, arbetskraft samt investering i livet till att se barnet som en person och medmänniska. Det första synsättet har många likheter med vad Johansson (2010) kallar för ”vuxna vet bättre” och ”barn är irrationella” medan de senare synsättet går i linje med vad a.a. kallar ”barn är medmänniskor”.

5.5 Sammanfattning

Slutligen redogörs i texten nedan en sammanfattning av resultatet. Denna kommer att disponeras utifrån de tre huvudteman som vi utgått från i resultatet, *lärande i praktiken*, *svårigheter* och *barnsyn i förändring*. Under respektive rubrik kommer resultatet kortfattat sammanfattas, detta för att få en tydlig överblick på det genomförda resultatet.

Lärande i praktiken:

- *Att möta kulturen* - En av respondenterna, Petra, menar att projektet VOTC växte fram då hon såg ett behov av att möta den Kambodjanska kulturen på ett bra sätt. Att det handlar om mer än att bara berätta för föräldrarna hur de ska göra och att det sen är klart.
- *Att vara barnens ombud* - I projektets arbete ligger fokus på att föräldrarna skall förstå att de är barnens röst. Vuxna tränas i projektet att vara barnens röst.
- *Att arbeta långsiktigt* - Petra betonar vikten av ett långsiktigt lärande. I projektet syftar detta till att kunskapen ska förstås på flera olika plan. Vidare tar det tid att lära ut och det är viktigt att det får göra det.
- *Att arbeta med olika metoder såsom, "Huvud, hjärta, händer"*:
 - KAP-metoden: "*Knowledge, attitude, practice*" eller även kallat "*Huvud, hjärta, händer*", vilket innebär att de som tränas genom projektet behöver förstå utbildningen inte bara i huvudet, utan att detta även måste begrundas i hjärtat och sedan även genom handling.
 - Utbildningen: Projektets arbete utgörs av en utbildningskedja, där uppföljning och handledning är viktigt för utbildningens utgång. Exempelvis berättar Rick att VOTC:s personal tränar pastorerna, pastorerna tränar sedan föräldrarna. Under hela denna tiden finns dock VOTC:s personal med och ger pastorna konstruktiv kritik och stöttar pastorerna i deras utbildning med föräldrarna.
 - ”Handmetaforen”: En av metoderna som används i föräldrautbildningen. Metaforen syftar till att förklara barnens fem vitala utvecklingsområden.
- *Vikten av en trygg bas* - Grunden i projektet är att få föräldrarna att förstå barns värde och rättigheter. I denna del sätts vårt resultat i relation till Bowlby's (2010) och Corsaro's (2011) tankar om barn och barndom.

Svårigheter:

- *Fattigdom* - Familjernas ekonomiska levnadsstandard påverkar föräldrautbildningen. Vissa av föräldrarna har svårt att vara med vid föräldrautbildningen då de behöver arbeta. Vilket försvårar arbetet med föräldrautbildningen, då föräldrarna har svårt att närvara.

- *"Cut and Paste"* - Detta begrepp syftar till att förklara den problematik som uppstår, då Kambodjanerna är duktiga på att kopiera och klistra in tankar, om i detta fall barn, som de vet att VOTC anser är korrekt. Dock menar Petra att de inte alltid förstått varför de behöver ändra sitt tankesätt. Vilket är problematiskt i projektets arbete.
- *Kulturella problem* - I resultatet betonas vikten av att förstå att det inte enbart är positivt att komma ut till byarna som internationell organisation. Utan att det bör finnas en medvetenhet att detta också skapar missförstånd och kultur-krockar.
- *Hur hanteras dessa svårigheter?* - Under denna rubrik beskrivs i resultatet hur projektet arbetar med att förändra och förbättra de områden som upplevs som svårigheter i deras arbete.

Barnsyn i förändring:

- *Barn som arbetskraft* - En av respondenterna, Sofia, beskriver hur hon förut såg barn som en arbetskraft. Att de skulle hjälpa till och försörja familjen. En faktor av projektet är att även hennes syn på detta förändrats till att hon nu anser att barn har rätt till utbildning och inte skall utnyttjas som arbetskraft.
- *Barn som en börda* - VOTC's utbildning har inneburit att många fått en förändrad barnsyn. Från att inte ha förstått att barn har känslor, till att förstå att barnen både har känslor och egna tankar samt att de är egna individer. Fortsättningsvis beskrivs i resultatet att barn tidigare sågs som en börda, men efter utbildningen har detta förändrats.
- *Barn som en investering i framtiden* - Petra menar att föräldrars syn på barn handlar delvis om att försäkra sin egen ekonomiska tillväxt, att se till att ha någon som försörjer en när man blir äldre. Barnen ses alltså traditionellt sett inte som barn, utan som en försäkring inför framtiden.
- *Barn som en person* - Här kopplas projektets grundtanke samman med Corsaro's (2011) begrepp om barnet som medskapare och sociala agenter. Under rubriken beskrivs att VOTC's syn på barn skiljer sig från den allmänna barnsynen i Kambodja. I texten refereras även till Johansson (2011) som menar att en bra barnsyn handlar om att se barnet som en person.
- *Barn som medmänniskor* – Under denna rubrik beskrivs den traditionella synen på barn och barns levnadsstandard. Vidare beskrivs detta med exempel som berör följande: disciplinering av barn i form av våld samt det faktum att barn är lågt ner i hierarkin. Dessutom pratar flera av intervjupersonerna om det faktum att föräldrar inte bör berätta för sina barn att de älskar dem, detta för att ha kvar kontrollen över sina barn. I denna text framkommer dock att VOTC arbetar emot detta beteende och undervisar kring ett annat sätt att uppfostra och disciplinera sina barn, vilket exempelvis inte innehåller våld. Flera exempel visar dessutom på att intervjupersonernas upplevelser att barnsynen förändrats och håller på att förändras.

6 Diskussion

I detta avsnitt kommer tre diskussioner att framföras. I metoddiskussionen redogörs för- och nackdelar med det valda tillvägagångsättet. Vidare följer en diskussion kring resultatet med fokus på att besvara våra problemformuleringar utifrån det resultat vi fått fram. I slutdiskussionen sätts vårt resultat i relation till vår yrkesroll. Avslutningsvis diskuteras alternativ för hur fortsatt forskning kring området skulle kunna se ut.

6.1 Metoddiskussion

Valet av kvalitativ metod grundar sig i att vår studie bygger på människors synsätt och egna uppfattningar. Att ha en kvantitativ metod känns därmed irrelevant då vi inte kan bevisa några faktiska siffror. Eriksson Barajas, Forsberg och Wengström (2013) menar att en kvalitativ ansats präglas av att den försöker ge en bild av verkligheten (s. 43), vilket är vårt mål med studien. Det vill säga att försöka ge en tydlig bild av organisationens arbete, vilka svårigheter som möts samt olika barnsyner. En svaghet med vår studie är att den gjorts i en liten utsträckning, då vi enbart intervjuat fem personer och alla personer på något sätt en del av VOTC. Detta gör att studien riskerar att bli subjektiv. Vid en större studie och längre forskningsperiod skulle möjligtvis fler personer blivit intervjuade och då ifrån andra organisationer. I och med detta hade studien kunnat få en mer objektiv utgångspunkt samt ett bredare perspektiv på barns rättigheter. Både ur ett traditionellt perspektiv samt ett nytt perspektiv på barn och barndom.

Ytterligare en aspekt som påverkar studiens utgång är det faktum att ICC är en organisation på kristen grund. Vilket innebär att detta perspektiv genomsyras i deras arbete. Dock har vi sett i VOTC's projekt att de anpassar sitt material efter målgrupp. Besöker det exempelvis en biståndsorganisation utgår de till största del ifrån *barnkonventionen* när de å andra sidan lär ut till kyrkoledarna talas de även om bibelns syn på barn. På grund av att personalen är flexibla utifrån vilken grupp de undervisar anser vi att organisation kvarstår som någorlunda objektiv.

Som metod valde vi ostrukturerade intervjuer, Bryman (1997) förklarar den kvalitativa intervjun som ett redskap för att förstå en social verklighet. Vidare kritiserar denna metod genom att det kan vara svårt att uppfatta informationen på samma sätt som respondenten (s. 89-90). Fördelen med ostrukturerade intervjuer är enligt oss att respondenten får utrymme att berätta utifrån sitt eget perspektiv, vilket därmed ger oss möjlighet att få ta del av den verklighet som beskrivs. Att respondenten får detta utrymme kan även vara en nackdel med metoden då det kan upplevas obekvämt för respondenten att ta den platsen. Samtidigt gör detta intervjusätt att atmosfären blir relativt avslappnad och det behöver inte kännas som ett förhör utan respondenten får fritt dela vad denne känner för.

Som ett komplement till intervjuerna är innehållsanalysen. Detta anser vi eftersom att det styrker respondenternas berättelser och går in mer sakligt i projektets arbete. Nackdelen med innehållsanalysen skulle kunna vara att samtliga dokument är framtagna av organisationen själva, vilket skapar subjektivitet. Med stöd i tidigare forskning angående situationen i Kambodja anser vi att dokumenten blir mer objektiva. Forskningen visar hur situationen ser ut och visar då även på brister kring rättigheter vilket även innehållsanalysen skrivs fram.

6.2 Resultatdiskussion

Vidare följer en resultatdiskussion vilken har som syfte att ytterligare besvara studien frågeställningar och syfte.

6.2.1 Föräldrasamverkan

I resultatet presenteras projektets tillvägagångssätt vid föräldrasamverkan. *Kommittén för barns rättigheter* (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) uttrycker att Kambodja behöver utbildning och utveckling gällande föräldrastöd (s. 9). Vilket gör att VOTC's projekt är högst aktuellt för situationen kring barns rättigheter. Projektet understryker att föräldrar och andra vuxna i barns närhet är nyckelpersoner för att barnens röster skall bli hörda. Även Unicef (2009) betonar barnens rätt att bli hörda. I ett land där barn generellt sett inte har någon talan, är det högst relevant att utbilda vuxna inom detta område. VOTC's projekt utgör en bra grund till detta då de har en långsiktig plan för att motverka att barn far illa och de proklamerar barn värde. Målet med projektet är att deltagarna själva skall inse barns värde och rättigheter. Vid den specifika delen med föräldrasamverkan, anser vi, att vilka som utbildar spelar en stor roll för projektets framgångsfaktor.

Organisationen själv uttrycker, att det som ger projektet förtroende ute i byarna är att utbildarna själva är från Kambodja och att de genomgått förändringar i sina egna liv. Vilket är en stor del av arbetet med samverkan mellan föräldrar och VOTC's personal. Vidare är ytterligare en viktig del av deras föräldrasamverkan att de ger konkreta metoder för att skapa förståelse hos föräldrarna. Exempelvis använder VOTC principen: "huvud, hjärta, händer". Principen handlar till stor del om att ge föräldrarna en helhet om hur de ska agera gentemot sina barn och vikten att av att förstå konsekvenserna av ens handlade. Denna princip är ett bra redskap för att motverka de svårigheter som Petra pratar om, då hon beskriver kambodjanerna som duktiga på att prata men sedan har svårt att sätta teorin i relation till praktiken. Vår uppfattning av VOTC är att deras grundtanke bygger på ett konkret arbetssätt. Där föräldrarna hela tiden skall vara aktiva och förstå varför de bör handla på ett visst sätt.

I artikel fem ur barnkonventionen (UNICEF, 2009) beskrivs att varje förälder eller annan vuxen i barns närhet, såsom förskollärare, ska ta ansvar för de skyldigheter och rättigheter som barn i deras närhet har rätt till (s. 15). Kommittén (CRC/C/KHM/CO/2-3:2011) betonar att Kambodja som stat bör utveckla bättre förutsättningar för föräldrar att få träning i vad det innebär att bära ansvar för barn och dess rättigheter. Vidare redogör Lefèvre (2014) att barn som befinner sig i en hälsosam miljö, har bättre förutsättningar för en god utveckling (s.11). Vidare framför Lefèvre (2014) studier som visar på att föräldrastödsgrupper i fattiga områden har en positiv inverkan. Vi anser att Lefèvre's (2014) redogörelse går i linje med det arbete som vi sett i vår studie, då vi i resultatet fått syn på en förändrad syn hos samtliga respondenter vid våra intervjuer. Sedermera ligger fokus i VOTC's projekt på föräldrar och en slags föräldragrupp. Måhända inte densamma slags grupp som Lefèvre (2014) beskriver, dock kvarstår det faktum att VOTC sakta lyckats utbilda föräldrar och andra vuxna i barnens närhet i de fattigare områdena. Precis som både VOTC och Lefèvre (2014) menar även Bowlby (2010) att barn påverkas av föräldrars beteende gentemot dem (s.24). Med grund i detta kan vi dra slutsatsen att föräldrars roll i barnens utveckling och uppväxt är av stor vikt.

6.2.2 Svårigheter

Som tidigare nämnt är det ett problematiskt område att Kambodjanerna själva är duktiga på att formulera sig korrekt men sedan har svårt att sedan praktiskt leva efter detsamma. Petra tar upp begreppet "cut and paste", där emfasen ligger i att bara ta det man hör och direkt klistra in det i sitt eget liv. Organisationen visar praktiskt på fler sätt vikten av att alla deltar i projektets utbildning för att "göra" och inte enbart "höra". Exempelvis är ett konkret exempel på detta att organisationer som utbildas av VOTC blir ombudda att med egna ord utforma *Child Protection Policies* som de kan relatera till och förstå. Detta är en av svårigheterna som

organisationen möter i sitt arbete. Fortsättningsvis beskriver Petra problematiken med att komma in i dessa byar och i dessa familjers liv som internationell organisation. Hon menar att detta påverkar och försvårar arbetet, trots att de flesta som arbetar på organisationen, själva kommer ifrån landsbygden. De svårigheter som organisationen möter är framförallt motsättningen i att den traditionella synen på barn och den västerländska synen på barn, skiljer sig från varandra. Landsbygdsbefolkningen har därefter svårt att ta till sig detta eftersom att det inte är deras kultur.

Problematiken med ”cut and paste” är VOTC medvetna om och jobbar även aktivt med att förändra detta tankesätt, både hos föräldrar men även hos sin egen personal. Petra menar att hon fortfarande ibland kan bli förvånad över personalens värderingar och tankar. Hon menar att de fortfarande är i en process och håller på att förändra sitt tankesätt. Möjligen kan man ifrågasätta detta, att personalen fortfarande har värderingar som inte alltid går i linje med det arbete organisationen står för. Å andra sidan blir vi som människor kanske aldrig fullärda. Vår uppfattning är dock att en av projektets styrkor är att de är medvetna om sina egna svagheter och försöker förbättra dessa.

6.2.3 Olika barnsyn

Genom vår insamlade data har vi huvudsakligen fått fram en traditionell syn på barn och barndom. Dock är vi medvetna om att vårt resultat inte utgör fakta, utan är ett fåtal personers uppfattningar om samhällets generella barnsyn. Denna barnsyn beskrivs utifrån tre olika teman. Den första är barn som arbetskraft. Innebörden i detta ligger i att många familjer i Kambodja lever under fattiga förhållanden och det är relativt vanligt att barn får hoppa av skolan och istället arbeta för att försörja sin familj. Sofia, som jobbar inom projektet beskriver hur hennes barnsyn förändras från att se barn som arbetskraft till att förstå att barn har rätt till utbildning och att det är viktigt för deras utveckling. Vidare beskrivs barn utifrån den traditionella barnsynen att barn är en börda. John menar att han tidigare ansett att barn är skyldig att göra vad de vuxna sa åt dem. Även Rick beskriver hur han tidigare ansåg att barnen bara var jobbiga när de frågade frågor, numera förstår han vikten av att fråga frågor och att detta är ett bra sätt för barnen att utveckla sitt tänkande. Det sista traditionella synsättet som blev synligt utifrån vårt resultat är att man ser barn som en investering inför framtiden. Petra beskriver detta synsätt som att många skaffar barn för att försäkra sin egen framtid. Att få någon som kan ta hand om en när man blir gammal.

Vidare beskriver VOTC en annorlunda barnsyn utifrån två olika begrepp. Det första handlar om att se barn som en individ. I resultatet blir det synligt att detta är ett helt nytt synsätt för många, för att kunna förstå att ett barn har rättigheter behöver vuxna först lära sig att barnen är egna individer. Fortsättningsvis beskrivs i resultatet barn som medmänniskor. Vilket har inneburit att föräldrar gått från att slå sina barn och inte tro att deras handlingar påverkar barnen. Till att förstå att barnen har känslor och att de handlingar som barnen utsätts för påverkar dem.

För oss blev det tydligt vilken stor påverkan detta projekt har i människors liv. Detta då vi både fått läsa VOTC's verksamhetsberättelser samt fått intervjua personer som på olika vis deltar i arbetet på olika nivåer. Att barnsynen har förändrats är tydligt. Dock kan man ställa sig kritisk till projektets hållbarhet. Som tidigare nämnt, har Petra förklarat att det alltid finns en risk när en internationell organisation skall komma och ”hjälpa” de fattiga. Det faktum som gör projektet trovärdigt och hållbart, är att personalen själva har förändrats.

6.2.4 Sammanfattning resultatdiskussion

Slutligen är projektet legitimt för den rådande situationen i Kambodja. Inom den kambodjanska kulturen är barn generellt sett inte respekterade och lågt värderade av samhället (SCM, 2010). Utifrån vårt resultat syns det tydligt att VOTC's arbete genomsyras av att föra barns talan och höja barns status i samhället. Vidare visar resultatet att genom utbildning av föräldrar förbättras villkoren för barn och barns rättigheter blir synliggjorda. Fortsättningsvis visar resultatet att projektet möter svårigheter i sitt arbete. Att det inte alltid är fördelaktigt att komma från "västvärlden" utan att detta kan ge ett visst motstånd i arbetet. Samtidigt kan man fråga sig vad som skulle hända om ingen startade projekt för att förändra den rådande traditionella barnsynen. Hade den då förändrats av sig själv? För att kunna förstå barns rättigheter och barns värde, behöver någon ha kunskapen om detta och föra det vidare. Problematiken i Kambodja, har bestått av att man gjort som man blivit uppfostrad av sina föräldrar. Bowlby (2010) menar att föräldrar har inflytande av hur deras barn sedan i sin tur kommer uppfostra sina barn. Vidare menar han att barn som blivit misshandlade av sina föräldrar löper större risk att sedan i vuxen ålder se våld som någonting normaliserat (s. 38-39). Vi anser att VOTC's projekt framgångsrikt lyckas bryta detta mönster genom att ge föräldrar kunskap om vad ett barn är. Trots svårigheten att komma som en internationell organisation, kvarstår det faktum att resultatet av deras arbete påverkar barns utgångspunkt och förbättrar deras levnadsförhållanden, vilket är synligt i vårt resultat. De lyckas alltså bryta det traditionella mönstret för vad det innebär att vara barn i Kambodja.

6.3 Slutdiskussion

Avslutningsvis lyfter vi två slutdiskussioner. Den första berör den didaktiska relevans studien har och därefter diskuteras vad en korrekt barnsyn innefattar.

6.3.1 Studiens didaktiska relevans

Denna studie utgörs huvudsakligen av arbetet kring barns rättigheter i Kambodja. Framförallt utgår vi från projektet Voice of the Children och för att försöka ta reda på hur de arbetar samt få förståelse för vilka problem de möter i sitt arbete. Möjligen kan arbetet uppfattas irrelevant för vår yrkesroll, då det utspelar sig långt ifrån vår svenska förskola. Vi menar dock att studien och VOTC's arbete har stor relevans för vår profession. Detta eftersom att barns rättigheter är av stor vikt för alla som befinner sig i barns närhet. Framförallt vill vi dock lyfta betydelsen av projektet för vår yrkesroll utifrån det faktum att vi får se en annan barnsyn och får kunskap om hur arbetet kring att förändra en rådande barnsyn kan se ut. Skolverket (2010) beskriver att grunden i den svenska läroplanen utgörs av demokrati och att de mänskliga rättigheterna efterlevs och respekteras. Det övergripande för den svenska läroplanen är att alla lika värde blir respekterat (s. 4-6). Detta går i linje med barnkonventionens (UNICEF, 2009) grundvärden kring barns rättigheter. För att återkoppla vår studie och vilken relevans den har för oss som förskollärare, vill vi hänvisa till Raneke (2013) som nämns i inledningen av arbetet. I texten redovisas att 28 % av antalet barn som bor i Sverige har utländsk bakgrund. Vilket innebär att det har stor betydelse och inverkan för vårt yrke som förskollärare. Att få förståelse för och kunskap om olika kulturer är viktigt. Utifrån egna erfarenheter vet vi att förskolor med heterogena barngrupper, med detta menar vi barn från flera olika kulturer, är vanligt förekommande i mångkulturella Sverige. Med detta som utgångspunkt menar vi att det är högst relevant att i mötet med alla dessa kulturer, ha kunskap om och förståelse för att det finns andra synsätt och värderingar om vad barn och barndom innebär.

6.3.2 Vad är en korrekt barnsyn?

Problematiken som kan uppstå och som projektet själva är kritiska mot, är det faktum att de som internationell organisation till en viss del förstör när de kommer in i ett samhälle. VOTC menar alltså själva att de inte enbart gör gott med sitt projekt. Utifrån ovanstående resultat och diskussion finner vi det problematiskt att sätta olika barnsyner emot varandra. Vem bestämmer vilken som är den korrekta barnsynen? Varför anser vi som ”västerlänningar” och i detta fall som svenskar att vi har en barnsyn som står över de andra? Hur hade vi agerat om det kom en kambodjansk organisation och sa att vi behövde förändra hela vårt synsätt kring barn? Vad är egentligen en eftersträvansvärd barnsyn?

Corsaro (2011) skriver om barndom som ett fenomen där barnen själva är med och skapar sin egen tillvaro. Vidare menar Corsaro (2011) att barns kunskap bör tas tillvara och att de bör respekteras som personer (s.46). Denna barnsyn där barn är med och skapar sin egen tillvaro menar även Johansson (2011) är korrekt. Då hon uttrycker att barn är medmänniskor, vilket enligt henne innebär att de precis som vuxna har egna behov och tankar (s. 58). Corsaro's (2011) och Johanssons (2011) åsikter om barn som aktiva aktörer, går även i linje med FN:s barnkonventions resolution kring barns rättigheter (UNICEF, 2009). Exempelvis betonar artikel tolv, alla barns rätt att skapa sig en egen uppfattning samt att få ha egna åsikter (s. 18). Utifrån detta kan vi se en enighet kring definitionen av vad en eftersträvansvärd barnsyn kan innebära. Som nämnt tidigare i studien, är Kambodja ett av de länder som skrivit under FN:s barnkonvention. Vilket innebär att de har en skyldighet att se till att artiklarna kring barns rättigheter efterföljs i landet (Svenska FN-förbundet, 2015). Detta tyder på att det finns en eftersträvansvärd barnsyn i landet, utifrån konventionen har landets vuxna alltså regler att förhålla sig till som berör vilka rättigheter barn bör ha i samhället.

Den definition av barn som vi sett präglar det Kambodjanska samhället, skiljer sig i många situationer från konventionen. Enligt SCM (2010) är Kambodja ett farligt land att vara barn i, då det som barn finns flertalet överhängande risker med att leva där. Slutsatsen som kan dras utifrån detta, är att något behöver förändras för att förbättra barn situation och levnadsvillkor. På något vis känns det då även som att den traditionella barnsyn som råder i samhället påverkar att det finns risker med att vara barn i Kambodja. Detta blir synligt då 19 % av landets barn är ekonomiskt aktiva (Regeringskansliet, 2013, s. 16-17). I intervjuerna fick vi även reda på att barnarbete är ett problem, då detta förhindrar barnens skolgång.

Att barnsynen i Kambodja behöver förändras är tydligt. Frågan som kvarstår är dock hur tillvägagångssättet ska se ut. Är det ultimat att internationella organisationer kommer till samhället och berättar hur en väl fungerade barnsyn ska se ut? Att vara medveten om vilka konsekvenser som existerar anser vi är viktigt. VOTC's arbete är enligt oss en viktig stöttepelare för att kunna förändra den rådande barnsynen. Dock är det viktigt att projektet förbli enbart en stöttepelare och att de sedan låter exempelvis pastorerna eller förskollärarna bli självständiga i sitt arbete med att förändra barnsynen. Så att de sedan kan föra vidare och lära ut denna barnsyn till föräldrarna och att det får fortsätta på detta vis. Att arbetet får skapa ringar på vattnet.

6.4 Fortsatt forskning

Att möta barn från olika kulturer och föräldrar med olika barnsyn kan innebära problematik. Som tidigare nämnt finns många barn med utländsk bakgrund i Sverige. Detta innebär även att våra förskolor är fyllda med barn som har föräldrar med olika uppfattningar om vad det innebär att vara barn. Som vidare forskning skulle det vara intressant att studera hur man

praktiskt kan arbeta med föräldrasamverkan på förskolorna, för att få en gemensam barnsyn där barnet får vara aktör och inte objekt. Dessutom att barnets rättigheter får komma i främsta rummet. Möjligen kan det forskas kring vilken kunskap och vilka verktyg som behövs, som förskollärare, för att möta dessa familjer. Precis som VOTC utbildar vuxna i Kambodja för att förbättra barns rättigheter skulle det behöva forskas kring hur liknande projekt skulle kunna utformas i Sverige.

7 Referenslista

Bartley, K. (2008). *Barnpolitik och samhällelig styrning. En studie av barns rättigheter i Costa Rica*. (Rapport från Institutionen för pedagogik, 2008:1). Borås: Institutionen för pedagogik, Högskolan i Borås.

Bowlby, J. (2010). *En trygg bas. Kliniska tillämpningar av anknytningsteorin*. Stockholm: Natur & Kultur.

Bryman, A. (1997). *Kvantitet och kvalitet i samhällsvetenskaplig forskning*. Lund: Studentlitteratur AB.

United Nations Committee on the Rights of the Child: Concluding Observations. CRC/C/KHM/CO/2-3. 2011. Tillgänglig: <http://www.refworld.org/docid/4ef1f0df2.html>

Corsaro, W A. (2011). *The sociology of childhood. Third edition*. SAGE Publications Inc.

Gustafsson, B., Hermerén, G., & Pettersson, B. (2011). *God forskningssed*. (Vetenskapsrådets rapportserie, 1:2011). Stockholm: Vetenskapsrådet.

Eriksson Barajas, K., Forsberg, C. & Wengström, Y. (2013). *Systematiska litteraturstudier i utbildningsvetenskap*. Stockholm: Natur & Kultur.

International Cooperation Cambodia. (2014). *Childs rights – child protection training manual*. Tillgänglig: Ges ut vid förfrågan.

Johansson, E. (2003), *Att närma sig barns perspektiv. Forskarens och pedagogers möten med barns perspektiv*. Pedagogisk forskning i Sverige, 8 (1-2) s. 46-61. 1401-6788.

Johansson, E. (2011). *Möten för lärande. Pedagogisk verksamhet för de yngsta barnen i förskolan*. (2:a reviderade upplagan). Stockholm: Fritzes.

Kvale, S. (1997). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur.

Lefèvre, Åsa. (2014). *Early Parental Support in Child Healthcare. Parental groups - a challenge in a changing society* (Thesis for licentiate degree, Lund Studies, in health science, 1652-8220). Lund: Lund University. Hämtad 2015-05-19, från: <http://www.med.lu.se/content/download/92530/634882/file/Åsa%20Lefèvre%20licentiat%20avhandling.pdf>

Nationalencyklopedin (NE). (2015). *Frivilligorganisation*. Hämtad 2015-06-03, från: <http://www.ne.se/s%C3%B6k/?t=uppslagsverk&q=Frivilligorganisation>

Nationalencyklopedin (NE). (2015). *Barnkonventionen*. Hämtad 2015-06-03, från: <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/fns-konvention-om-barnets-r%C3%A4ttigheter>

Pramling Samuelsson, I. & Sheridan, S. (2003). *Delaktighet som värdering och pedagogik*. Pedagogisk Forskning i Sverige, 8 (1-2) s 70-84. 1401-6788.

Raneke, A. (2013). *Var femte barn har utländsk bakgrund*. Statistiska centralbyrån, 2013(2). Hämtad 2015-05-19, från: http://www.scb.se/sv_/Hitta-statistik/Artiklar/Vart-femte-barn-har-utlandsk-bakgrund/

UNICEF. (2011). *Evaluation of UNICEF's early childhood development programme with focus on government of netherlands funding (2008-2010). Cambodia Country Case Study*. New York: United Nations Children's Fund (UNICEF).

UNICEF. (2009). *Barnkonventionen. FN:s konvention om barnets rättigheter*. Stockholm: UNICEF Sverige. Tillgänglig: <http://unicef-porthos-production.s3.amazonaws.com/barnkonventionen-i-sin-helhet.pdf>

Skolverket. (2010). *Läroplan för förskolan. Lpfö98. Reviderad 2010*. Stockholm: Fritzes. Hämtad 2015-05-17, från: www.skolverket.se

Svenska FN-förbundet. (2015). *Barnkonventionen*. Hämtad: 2015-05-08, från: <http://www.globalis.se/Avtal/Barnkonventionen>

Swedish Council Mission. (2010). *ICC - VOTC II - Appl 2012-14 – Approved*. Tillgänglig: Ges ut vid förfrågan.

Swedish Council Mission. (2012). *Progres Report – Development Cooperation Intervention*. Tillgänglig: Ges ut vid förfrågan.

Regeringskansliet. (2013). *Mänskliga rättigheter i Kambodja 2013*. Hämtad 2015-06-20, från: manskligarattigheter.se

8 Bilaga 1

Information and Consent

Our names are Matilda Stendahl and Ida Böhm. We are studying pre-school teachers education at university of Gothenburg, Sweden. The purpose of this study is to describe and make better knowledge on Cambodias views on children and childrens rights according from different professions.

Participating in this interview study is voluntary. All results are confidential and your identification will be anonymous in our bachelor essay. All interviews will be recorded and it's only for the authors purpose to remember the answers correctly.

Yes, I would like to participate in this study

No, I do not wish to participate

If you have any further question or do want more information, please contact us!

matildaelinstendahl@gmail.com or idabohm1@gmail.com

Thank you for your time!

Matilda Stendahl and Ida Böhm

University of Gothenburg, Sweden

9 Bilaga 2

Questions for interviews

Theme 1 (*the organisation and general about childrens rights*)

1. a) Tell us about the organisation och how it operates?
b) How do you work to improve childrens rihgts?
2. a) Could you describe how your work looks like when you train churchleaders and other grown ups ?
b) Is there any difficulties educating grown-ups?
3. Do you see any development in those areas you been working with the program?
4. What are the biggest challenges working with childrens rights?
5. a) How will you describe the generale parental views on children?
b) What's the public view on childrens rights in Cambodia?
c) What is the organisations views on childrens rights?
6. What needs do you consider the biggest?
7. Has *your* view on childrens rights changed? How?

Theme 2 (*didacitc*)

1. How do you define:
 - a) childhood?
 - b) development?
 - c) education/learning?
 - e) caring?

Supplementary: And how important is it?

2. How does this terms express themselves in your organisation?
3. How is your views on the childrens right to:
 - a) childhood?
 - b) developement?
 - c) education/learning?
 - d) caring?